

Europeiska unionens officiella tidning

C 103

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextioandra årgången

18 mars 2019

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2019/C 103/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

Domstolen

2019/C 103/02	Domstolens beslut av den 12 februari 2019 om lagstadgade helgdagar och rättsferier	2
---------------	--	---

2019/C 103/03	Avdelning av vice-ordföranden till en avdelning med fem domare	4
---------------	--	---

2019/C 103/04	Avdelning av vice-ordföranden och avdelningsordförandena på avdelningar med fem domare till avdelningar med tre domare	4
---------------	--	---

Tribunalen

2019/C 103/05	Tribunalens beslut av den 27 februari 2019 om rättsferier	5
---------------	---	---

SV

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2019/C 103/06	Mål C-221/18 P: Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 13 december 2018 – Électricité de France (EDF) mot Europeiska kommissionen, Republiken Frankrike (Överklagande — Artikel 181 i domstolens rättegångsregler — Statligt stöd — Första beslut meddelat av Europeiska kommissionen — Statlig stödåtgärd som inte är förenlig med den inre marknaden — Dom om ogiltigförklaring meddelad av Europeiska unionens tribunal — Fastställs av Europeiska unionens domstol — Andra beslut meddelat av kommissionen — Statlig stödåtgärd som inte är förenlig med den inre marknaden — Talan om ogiltigförklaring ogillas — Artikel 266 FEUF — Åsidosättande av rättskraften hos tribunalens första dom — Missuppfattning av bevisningen — Tribunalens underlåtenhet att beakta kommissionens skyldighet att genomföra en omsorgsfull och opartisk utredning — Bristfällig motivering — Åtgärdens kvalificering — Nytt stöd eller befintligt stöd)	6
2019/C 103/07	Mål C-561/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 4 september 2018 – Solvay Chemicals GmbH mot Förbundsrepubliken Tyskland	6
2019/C 103/08	Mål C-674/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 30 oktober 2018 – EM mot TMD Friction GmbH	7
2019/C 103/09	Mål C-675/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 30 oktober 2018 – FL mot TMD Friction EsCo GmbH	9
2019/C 103/10	Mål C-719/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 15 november 2018 – Vivendi SA mot Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni	11
2019/C 103/11	Mål C-760/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Monomeles Protodikeio Lasithiou (Grekland) den 4 december 2018 – M. V. m.fl. mot Organismos Topikis Aftodioikisis (O.T.A.) "Dimos Agiou Nikolaou"	12
2019/C 103/12	Mål C-827/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Kamenz (Tyskland) den 24 december 2018 – MC mot ND	13
2019/C 103/13	Mål C-17/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 10 januari 2019 – Bouygues travaux publics, Elco construct Bucarest, Welbond armatures	14
2019/C 103/14	Mål C-19/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Belgien) den 11 januari 2019 – Belgiska staten mot Pantochim SA, i likvidation	15
2019/C 103/15	Mål C-29/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundessozialgerichts (Tyskland) den 16 januari 2019 – ZP mot Bundesagentur für Arbeit	15
2019/C 103/16	Mål C-30/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta domstolen (Sverige) den 10 januari 2019 – Diskrimineringsombudsmannen / Braathens Regional Aviation AB	16
2019/C 103/17	Mål C-35/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de première instance de Liège (Belgien) den 21 januari 2019 – BU mot État belge	17
2019/C 103/18	Mål C-46/19 P: Överklagande ingett den 25 januari 2019 av Europeiska unionens råd av den dom som tribunalen (tredje avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 15 november 2018 i mål T-316/14, Kurdistan Workers' Party (PKK) mot rådet	17
2019/C 103/19	Mål C-69/19 P: Överklagande ingett den 29 januari 2019 av Credito Fondiario SpA av det beslut som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 19 november 2018 i mål T-661/16, Credito Fondiario mot SRB	18

2019/C 103/20	Mål C-157/17: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 12 december 2018 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden – Nederländerna) – X mot Staatssecretaris van Financiën, ytterligare deltagare i rättegången: Nederlandse Orde van Belastingadviseurs, Loyens Loeff NV	20
2019/C 103/21	Mål C-76/18: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 11 december 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Österrike, med stöd av: Republiken Frankrike	20
2019/C 103/22	Mål C-77/18: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 11 december 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Österrike med stöd av Republiken Frankrike	20
2019/C 103/23	Mål C-79/18: Beslut meddelat av ordföranden på domstolens den 11 december 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Österrike med stöd av Republiken Frankrike	21
2019/C 103/24	Mål C-206/18: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 11 december 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Polen med stöd av Konungariket Belgien, Republiken Frankrike	21
2019/C 103/25	Mål C-487/18: Beslut meddelat av ordföranden på domstolen den 17 december 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Österrike	21
2019/C 103/26	Mål C-685/18: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 21 december 2018 (begäran om förhandsavgörande från High Court (Irland) – Irland) – Minister for Justice and Equality mot ND	21
Tribunalen		
2019/C 103/27	Mål T-177/16: Tribunalens dom av den 5 februari 2019 – Mema mot CPVO (Braeburn 78 (11078)) (Växtförädlarrätt — Ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt för sorten Braeburn 78 (11078) — Fastställande av en annan provningsmyndighet — Omfattningen av prövningen vid överklagandena — Motiveringsskyldighet)	22
2019/C 103/28	Mål T-487/16: Tribunalens dom av den 7 februari 2019 – Arango Jaramillo m.fl. mot EIB ("Personalmål — EIB:s personal — Pensioner — 2008 års reform — Höjning av pensionsavgifterna — Efterföljande lönebesked — Föreligger inte någon rättsakt som går någon emot — Avvisning")	22
2019/C 103/29	Mål T-11/17: Tribunalens dom av den 7 februari 2019 – RK mot rådet (Personalmål — Tjänstemän — Artikel 42 i tjänsteföreskrifterna — Entledigande i tjänstens intresse — Likabehandling — Förbud mot diskriminering på grund av ålder — Uppenbart oriktig bedömning — Rätt att bli hörd — Omsorgsplikt — Skadeståndsansvar)	23
2019/C 103/30	Mål T-117/17: Tribunalens dom av den 17 januari 2019 – Proximus mot rådet (Offentlig upphandling av tjänster — Förhandlat förfarande — Det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet — Beslut att inte anta en anbudsgivares anbud — Den upphandlande myndighetens utrymme för skönsmässig bedömning — Huruvida utvärderingsmetoden är lagenlig — Principen om sund ekonomisk förvaltning)	24
2019/C 103/31	Mål T-166/17: Tribunalens dom av den 22 januari 2019 – EKETA mot kommissionen (Skiljedoms-klausul — Avtalet Sensation som ingåtts inom ramen för det sjätte ramprogrammet — Stödberättigade kostnader — Debetnota utställd av svaranden som grund för indrivning av utbetalade belopp — Tillförlitligheten av arbetstidsrapporterna — Intressekonflikt)	24
2019/C 103/32	Mål T-198/17: Tribunalens dom av den 22 januari 2019 – EKETA mot kommissionen ("Skiljedoms-klausul — Actibio-avtalet som ingåtts inom ramen för det sjunde ramprogrammet — Ersättningsgilla kostnader — Debetnota som utfärdats av svaranden för återkrav av utbetalda belopp — Tidsredovisningarnas tillförlitlighet — Intressekonflikt")	25
2019/C 103/33	Mål T-215/17: Tribunalens dom av den 31 januari 2019 – Pear Technologies mot EUIPO – Apple (PEAR) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket PEAR — Äldre EU-figurmärke föreställande ett äpple — Relativt registreringshinder — Känneteckenslikhet föreligger inte — Artikel 8.5 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 8.5 i förordning 2017/1001))	26

2019/C 103/34	Mål T-287/17: Tribunalens dom av den 7 februari 2019 – Swemac Innovation mot EUIPO – SWEMAC Medical Appliances (SWEMAC) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket SWEMAC – Det äldre nationella företagsnamnet eller firman SWEMAC Medical Appliances AB – Relativt registreringshinder – Rättighetsförlust till följd av passivitet – Artikel 53.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 60.1 c i förordning (EU) 2017/1001) – Risk för förväxling – Artikel 54.2 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 61.2 i förordning 2017/1001) – Artikel 8.4 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 8.4 i förordning 2017/1001) – Bevisning som åberopats för första gången vid tribunalen)	27
2019/C 103/35	Mål T-290/17: Tribunalens dom av den 30 januari 2019 – Stavvyskyi mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits med hänsyn till situationen i Ukraina – Frysning av tillgångar – Förteckning över de personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av penningmedel och ekonomiska resurser – Beslut om att låta sökanden kvarstå i förteckningen – Motiveringsskyldighet – Invändning om rättsstridighet – Proportionalitetsprincipen – Rättslig grund – Uppenbart oriktig bedömning – Principen ne bis in idem)	27
2019/C 103/36	Mål T-336/17: Tribunalens dom av den 29 januari 2019 – The GB Foods mot EUIPO EUIPO – Yatecomeré (YATEKOMO) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket YATEKOMO – Det äldre nationella figurmärket yatecomeré – Huruvida nya uppgifter som syftar till att styrka ett notoriskt faktum kan tas upp till prövning – Risk för förväxling – Artiklarna 8.1 b och 53.1 a i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artiklarna 8.1 b och 60.1 a i förordning (EU) nr 2017/1001) . . .	28
2019/C 103/37	Mål T-461/17: Tribunalens dom av den 6 februari 2019 – TN mot Enisa (Personalmål – Tillfälligt anställda – Rekrytering – Meddelande om ledig tjänst – Tjänst som enhetschef – Upptagande i förteckningen över godkända sökande – Godtagande av erbjudandet om anställning – Återkallande av erbjudandet om anställning – Anställningsvillkor – Skötsamhetskrav – Artikel 12 i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen – Uppenbart felaktig bedömning – Behandling av personuppgifter – Rätt att yttra sig – Ansvar)	29
2019/C 103/38	Mål T-549/17: Tribunalens dom av den 7 februari 2019 – Duym mot rådet (Personalmål – Tjänstemän – Förfarande för tillsättning av en enhetschef – Meddelande om lediga tjänster – Avslag på ansökan om tjänst – Tillsättning av en annan sökande – Motiveringsskyldighet – Principen om god förvaltningssed – Tjänstens intresse – Uppenbart oriktig bedömning – Icke-diskrimineringsprincipen)	30
2019/C 103/39	Mål T-559/17: Tribunalens dom av den 31 januari 2019 – Abdulkarim mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder mot Syrien – Frysning av tillgångar – Felaktig bedömning – Anpassning i tiden av verkningarna av en ogiltigförklaring)	30
2019/C 103/40	Mål T-580/17: Tribunalens dom av den 6 februari 2019 – Karp mot parlamentet (Personalmål – Kontraktsanställda – Placering i lönegrad – Artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna – Klagomål som getts in för tidigt – Oegentlighet i det administrativa förfarandet – Avvisning – Rättsmedlens inbördes självständighet – Beslut att inte förnya anställningsavtalet för en kontraktsanställd för övriga uppgifter i samband med mamaledighet – Motiveringsskyldighet – På varandra följande visstidsanställningsavtal – Maktmissbruk – Rätt att bli hörd – Skadeståndsansvar)	31
2019/C 103/41	Mål T-604/17: Tribunalens dom av den 31 januari 2019 – Thun mot EUIPO (återgivning av en fisk) (Gemenskapsformgivning – Registrerad gemenskapsformgivning – Ingen ansökan om förnyelse har lämnats in – Avförande av gemenskapsformgivningen när registreringen löpt ut – Ansökan om återställande av försutten tid – Kumulativa villkor – Omsorgsplikt – Delegering av befogenhet – Förlust av en rättighet)	32
2019/C 103/42	Mål T-656/17: Tribunalens beslut av den 7 februari 2019 – Sumol + Compal Marcas/EUIPO – Jacob (Dr. Jacob's essentials) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket Dr. Jacob's essentials – Det äldre internationella ordmärket COMPAL ESSENCIAL – De äldre nationella och internationella figurmärkena FRUTA esencial och Compal FRUTA esencial – Relativa registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning 2017/1001))	33
2019/C 103/43	Mål T-667/17: Tribunalens dom av den 31 januari 2019 – Alkarim for Trade and Industry mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder mot Syrien – Frysning av tillgångar – Oriktig bedömning – Anpassning av verkningarna i tiden av en ogiltigförklaring) . . .	33

2019/C 103/44	Mål T-766/17: Tribunalens dom av den 7 februari 2019 – Eglo Leuchten/ mot EUIPO – Di-Ka (Lampe) (EU-design — Ogiltighetsförfarande — Registrerad EU-design i form av en ljusanordning — Skäl för ogiltighet — Äldre design — Individuell karaktär — Välinformerad användare — Designers grad av frihet — Artikel 6 I förordning (EG) nr 6/2002)	34
2019/C 103/45	Mål T-767/17: Tribunalens dom av den 7 februari 2019 – Eglo Leuchten mot EUIPO–Briloner Leuchten (Lampe) (EU-design — Ogiltighetsförfarande — Registrerad EU-design i form av en ljusanläggning — Skäl för ogiltighet — Äldre design — Individuell karaktär — Välinformerad användare — Designers grad av frihet — Artikel 6 i förordning (EG) nr 6/2002)	35
2019/C 103/46	Mål T-785/17: Tribunalens dom av den 24 januari 2019 – Ilhan mot EUIPO – Time Gate (BIG SAM SPORTSWEAR COMPANY) (EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Figurmärket BIG SAM SPORTSWEAR COMPANY — Det äldre ordmärket SAM — Relativt registreringshinder — Rättighetsförlust till följd av passivitet — Bevisning som åberopats för första gången vid tribunalen — Artikel 54.2 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 61.2 i förordning (EU) 2017/1001) — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning 2017/1001))	36
2019/C 103/47	Mål T-789/17: Tribunalens dom av den 7 februari 2019 – TecAlliance mot EUIPO – Siemens (TecDocPower) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket TecDocPower — Det äldre EU-ordmärket TECDOC och det äldre EU-figurmärket TecDoc — Relativt registreringshinder — Varu- och tjänsteslagslikhet — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001) — Verkligt bruk av de äldre varumärkena — Artikel 42.2 och 42.3 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 47.2 och 47.3 i förordning 2017/1001))	36
2019/C 103/48	Mål T-800/17: Tribunalens dom av den 24 januari 2019 – Brown Street Holdings mot EUIPO – Enesan (FIGHT LIFE) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Ordmärket FIGHT LIFE — Äldre EU-ordmärke FIGHT FOR LIFE — Relativt registreringshinder — Förväxlingsrisk — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001) — Motiveringsskyldighet — Artikel 75 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 94 i förordning 2017/1001))	37
2019/C 103/49	Mål T-79/18: Tribunalens dom av den 30 januari 2019 – Bekat mot EUIPO – Borbet (ARBET) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket ARBET — Äldre nationella varumärket BORBET — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Känneteckenslikhet — Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	38
2019/C 103/50	Mål T-88/18: Tribunalens dom av den 5 februari 2019 – Gruppo Armonie/EUIPO (ARMONIE) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket ARMONIE — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	38
2019/C 103/51	Mål T-97/18: Tribunalens dom av den 31 januari 2019 – DeepMind Technologies mot EUIPO (STREAMS) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket STREAMS — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c och 7.2 i förordning (EU) 2017/1001 — EUIPO:s tidigare praxis)	39
2019/C 103/52	Mål T-181/18: Tribunalens dom av den 24 januari 2019 – Multifit mot EUIPO (TAKE CARE) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket TAKE CARE — Relativt registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	39
2019/C 103/53	Mål T-256/18: Tribunalens dom av den 30 januari 2019 – Arezzo Indústria e Comércio mot EUIPO (SCHUTZ) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket SCHUTZ — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b och c i förordning (EU) 2017/1001))	40

2019/C 103/54	Mål T-332/18: Tribunalens dom av den 6 februari 2019 – Marry Me Group mot EUIPO (MARRY ME) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket MARRY ME — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001)	40
2019/C 103/55	Mål T-333/18: Tribunalens dom av den 6 februari 2019 – Marry Me Group mot EUIPO (marry me) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket marry me — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001)	41
2019/C 103/56	Mål T-427/18: Tribunalens dom av den 31 januari 2019 – Geske mot EUIPO (SATISFYERMEN) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket SATISFYERMEN — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001 — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning 2017/1001 — Motiveringsskyldighet — Artikel 94 första meningen i förordning 2017/1001)	42
2019/C 103/57	Mål T-149/16: Tribunalens beslut av den 30 januari 2019 – Spliethoff's Bevrachtungskantoor mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring — Finansiellt stöd avseende fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE) — Transportsektorn för perioden 2014 – 2020 — Litispensens — Avvisning)	42
2019/C 103/58	Mål T-624/16 TO: Tribunalens beslut av den 29 januari 2019 – L'Huillier mot Gollnisch och parlamentet (Tredjemanstalan — Avslag på ansökan om intervention från tredjeman — Avvisning) .	43
2019/C 103/59	Mål T-687/18 R: Tribunalens beslut av den 21 januari 2019 – Pilatus Bank mot ECB (Interimistiskt förfarande — Ekonomisk och monetär politik — Särskild tillsyn över kreditinstitut — Begäran om uppskov med verkställigheten — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)	43
2019/C 103/60	Mål T-735/18: Talan väckt den 14 december 2018 – Aquind mot Acer	44
2019/C 103/61	Mål T-741/18: Talan väckt den 18 december 2018 – ZZ mot ECB	46
2019/C 103/62	Mål T-763/18: Talan väckt den 30 december 2018 – Lazarus Szolgálató és Kereskedelmi mot kommissionen	47
2019/C 103/63	Mål T-13/19: Talan väckt den 8 januari 2019 – Republiken Tjeckien mot kommissionen	48
2019/C 103/64	Mål T-25/19: Talan väckt den 11 januari 2019 – AD mot Echa	49
2019/C 103/65	Mål T-31/19: Talan väckt den 15 januari 2019 – AF mot FRA	50
2019/C 103/66	Mål T-32/19: Talan väckt den 17 januari 2019 – Harrington Padrón mot rådet	50
2019/C 103/67	Mål T-38/19: Talan väckt den 21 januari 2019 – Portugal mot kommissionen	51
2019/C 103/68	Mål T-43/19: Talan väckt den 24 januari 2019 – WV mot Europeiska utrikestjänsten	52
2019/C 103/69	Mål T-47/19: Talan väckt den 23 januari 2019 – Dansk Erhverv mot kommissionen	53
2019/C 103/70	Mål T-48/19: Överklagande ingett den 28 januari 2019 – smart things solutions mot EUIPO – Samsung Electronics (smart:things)	54
2019/C 103/71	Mål T-49/19: Överklagande ingett den 28 januari 2019 – View, Inc mot EUIPO (CREATE DELIGHTFUL HUMAN ENVIRONMENTS)	55
2019/C 103/72	Mål T-50/19: Överklagande ingett den 28 januari 2019 – Casual Dreams mot EUIPO López Fernández (Dayaday)	55
2019/C 103/73	Mål T-51/19: Överklagande ingett den 29 januari 2019 – Laboratorios Ern mot EUIPO – SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret (apiheal)	57

2019/C 103/74	Mål T-53/19: Överklagande ingett den 31 januari 2019 – SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret mot EUIPO – Laboratorios Ern (apiheal)	58
2019/C 103/75	Mål T-56/17: Tribunalens beslut av den 31 januari 2019 – PO m.fl. mot Europeiska utrikestjänsten	59
2019/C 103/76	Mål T-479/17: Tribunalens beslut av den 31 januari 2019 – PO mot Europeiska utrikestjänsten . . .	59
2019/C 103/77	Mål T-727/17: Tribunalens beslut av den 31 januari 2019 – PP m.fl. mot Europeiska utrikestjänsten	59
2019/C 103/78	Mål T-180/18: Tribunalens beslut av den 31 januari 2019 – VJ mot SEAE	60
2019/C 103/79	Mål T-494/18: Tribunalens beslut av den 31 januari 2019 – PO mot SEAE	60

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2019/C 103/01)**Senaste offentliggörandet**

EUT C 93, 11.3.2019

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 82, 4.3.2019

EUT C 72, 25.2.2019

EUT C 65, 18.2.2019

EUT C 54, 11.2.2019

EUT C 44, 4.2.2019

EUT C 35, 28.1.2019

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS BESLUT

av den 12 februari 2019

om lagstadgade helgdagar och rättsferier

(2019/C 103/02)

DOMSTOLEN ANTAR FÖLJANDE BESLUT

med beaktande av artikel 24.2, 24.4 och 24.6 i rättegångsreglerna, och av följande skäl:

Enligt nämnda artikel ska det upprättas en förteckning över lagstadgade helgdagar och fastställas datum för rättsferierna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De lagstadgade helgdagar som avses i artikel 24.4 och 24.6 i rättegångsreglerna ska vara

- nyårsdagen,
- annandag påsk,
- första maj,
- Kristi himmelsfärdsdag,
- annandag pingst,
- 23 juni,
- 15 augusti,
- 1 november,
- 25 december,
- 26 december.

Artikel 2

För perioden den 1 november 2019 till den 31 oktober 2020, ska de rättsferier som avses i artikel 24.2 och 24.6 i rättegångsreglerna infalla enligt följande:

- Jul 2019: från och med måndagen den 23 december 2019 till och med söndagen den 12 januari 2020.
- Påsk 2020: från och med måndagen den 6 april 2020 till och med söndagen den 19 april 2020.

— Sommar 2020: från och med torsdagen den 16 juli 2020 till och med måndagen den 31 augusti 2020.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Luxemburg den 12 februari 2019.

A. CALOT ESCOBAR

Justitiesekreterare

K. LENAERTS

Ordförande

Avdelning av vice-ordföranden till en avdelning med fem domare

(2019/C 103/03)

Domstolen har vid sammanträde den 10 oktober 2018 beslutat att avdela vice-ordföranden till en avdelning med fem domare för samtliga mål där hon är referent och som domstolen ska pröva i sådan sammansättning.

Domstolen beslutar därför enligt artikel 11.1 i rättegångsreglerna att avdela R. Silva de Lapuerta till första avdelningen för perioden mellan den 10 oktober 2018 och den 6 oktober 2021.

Avdelning av vice-ordföranden och avdelningsordförandena på avdelningar med fem domare till avdelningar med tre domare

(2019/C 103/04)

Domstolen har vid sammanträde den 26 februari 2019 dessutom beslutat att avdela vice-ordföranden och avdelningsordförandena på avdelningar med fem domare till avdelningar med tre domare för samtliga mål där de är referenter och som domstolen ska pröva i sådan sammansättning.

Domstolen beslutar därför enligt artikel 11.1 i rättegångsreglerna att avdela R. Silva de Lapuerta och J.-C. Bonichot till sjätte avdelningen, A. Arabadjiev till sjunde avdelningen, A. Prechal till åttonde avdelningen, M. Vilaras till nionde avdelningen och E. Regan till tionde avdelningen för perioden mellan den 26 februari 2019 och den 6 oktober 2021.

TRIBUNALEN

TRIBUNALENS BESLUT

av den 27 februari 2019

om rättsferier

(2019/C 103/05)

TRIBUNALEN ANTAR

med beaktande av artikel 41.2 i rättegångsreglerna,

FÖLJANDE BESLUT:

Artikel 1

För det rättsår som inleds den 1 september 2019, fastställs rättsferierna, i den mening som avses i artikel 41.2 och 41.6 i rättegångsreglerna, enligt följande:

- Jul 2019: från och med måndagen den 23 december 2019 till och med söndagen den 12 januari 2020,
- Påsk 2020: från och med måndagen den 6 april 2020 till och med söndagen den 19 april 2020;
- Sommar 2020: från och med torsdagen den 16 juli 2020 till och med måndagen den 31 augusti 2020.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Luxemburg den 27 februari 2019.

E. COULON
Justitiesekreteraren

M. JAEGER
Ordföranden

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 13 december 2018 – Électricité de France (EDF) mot Europeiska kommissionen, Republiken Frankrike

(Mål C-221/18 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Artikel 181 i domstolens rättegångsregler — Statligt stöd — Första beslut meddelat av Europeiska kommissionen — Statlig stödåtgärd som inte är förenlig med den inre marknaden — Dom om ogiltigförklaring meddelad av Europeiska unionens tribunal — Fastställs av Europeiska unionens domstol — Andra beslut meddelat av kommissionen — Statlig stödåtgärd som inte är förenlig med den inre marknaden — Talan om ogiltigförklaring ogillas — Artikel 266 FEUF — Åsidosättande av rättskraften hos tribunalens första dom — Missuppfattning av bevisningen — Tribunalens underlåtenhet att beakta kommissionens skyldighet att genomföra en omsorgsfull och opartisk utredning — Bristfällig motivering — Åtgärdens kvalificering — Nytt stöd eller befintligt stöd)

(2019/C 103/06)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Électricité de France (EDF) (ombud: advokaten M. Debroux)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: É. Gippini Fournier, B. Stromsky och D. Recchia), Republiken Frankrike

Avgörande

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Électricité de France (EDF) ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 182, 28.5.2018.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 4 september 2018 – Solvay Chemicals GmbH mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-561/18)

(2019/C 103/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i det nationella målet

Klagande: Solvay Chemicals GmbH

Motpart: Förbundsrepubliken Tyskland

I beslut av den 6 februari 2019 fann domstolen (första avdelningen) följande:

Bestämmelserna i artikel 49.1 andra stycket i kommissionens förordning (EU) nr 601/2012 av den 21 juni 2012 om övervakning och rapportering av växthusgasutsläpp i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ⁽¹⁾ och punkt 20 B i bilaga IV till samma förordning är ogiltiga i den mån som de i utsläppen från en anläggning för produktion av natriumkarbonat systematiskt inbegriper den koldioxid som överförs till en annan anläggning för produktion av utfällt kalciumkarbonat, oberoende av om denna koldioxid släppts ut i atmosfären eller ej.

⁽¹⁾ EUT L 181, 2012, s. 30.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 30 oktober 2018 –
EM mot TMD Friction GmbH**

(Mål C-674/18)

(2019/C 103/08)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesarbeitsgericht

Parter i det nationella målet

Klagande: EM

Motpart: TMD Friction GmbH

Tolkningsfrågor

1) Vid en verksamhetsövergång som äger rum efter det att ett insolvensförfarande inletts mot överlåtaren enligt nationell rätt, där det i princip föreskrivs att artikel 3.1 och 3.3 i direktiv 2001/23/EG ⁽¹⁾ ska tillämpas även när det gäller arbetstagarnas rätt till ålders-, invaliditets- eller efterlevandeförmåner på grund av kompletterande pensionssystem för ett företag eller mellan företag, är det enligt artikel 3.4 i rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter tillåtet att föreskriva en inskränkning som innebär att förvärvaren inte ansvarar för ersättningsanspråk som grundas på anställningsperioder som ligger före tidpunkten då insolvensförfarandet inleddes?

2) Om den första frågan besvaras jakande:

Vid en verksamhetsövergång som äger rum efter det att ett insolvensförfarande inletts mot överlåtaren, ska de nödvändiga åtgärderna för att skydda arbetstagarnas intressen såvitt avser rättigheter som omedelbart eller i framtiden berättigar dem till åldersförmåner på grund av kompletterande pensionssystem för ett företag eller mellan företag, i den mening som avses i artikel 3.4 b i direktiv 2001/23/EG, bestämmas utifrån den skyddsnivå som krävs enligt artikel 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/94/EG ⁽²⁾ av den 22 oktober 2008 om skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens?

3) Om den andra frågan besvaras nekande:

Ska artikel 3.4 b i direktiv 2001/23/EG tolkas på så sätt att nödvändiga åtgärder för att skydda arbetstagarnas intressen såvitt avser rättigheter som omedelbart eller i framtiden berättigar dem till åldersförmåner på grund av kompletterande pensionssystem för ett företag eller mellan företag ska anses ha vidtagits, om det i den nationella lagstiftningen föreskrivs

- att skyldigheten att i framtiden utge ålderspension från nämnda kompletterande pensionssystem för ett företag eller mellan företag till en arbetstagare som omfattas av en verksamhetsövergång som föranleds av överlåtarens insolvens i princip övergår på den som förvärvar verksamheten,
 - att den som förvärvar verksamheten ansvarar för framtida pensionsrättigheter i den utsträckning som dessa grundas på anställningsperioder som fullgjorts efter tidpunkten då insolvensförfarandet inleddes,
 - att det enligt nationell rätt inrättade organet med ansvar för pensionsskydd vid insolvens i detta fall inte är skyldigt att inträda i egenskap av försäkringsorgan för den del av de framtida pensionsrättigheterna som intjänats innan insolvensförfarandet inleddes, och
 - att arbetstagaren i överlåtarens konkurs kan framställa ett krav motsvarande värdet av den del av sina framtida pensionsrättigheter som förvärvats före tidpunkten då insolvensförfarandet inleddes?
- 4) Om den nationella lagstiftningen föreskriver att artikel 3 och 4 i direktiv 2001/23/EG ska tillämpas på verksamhetsövergång även under ett pågående insolvensförfarande, ska artikel 5.2 a i direktiv 2001/23/EG tillämpas på arbetstagarens framtida pensionsrättigheter på grund av kompletterande pensionssystem för ett företag eller mellan företag, vilka visserligen har uppkommit redan innan tidpunkten då insolvensförfarandet inleddes, men vilka berättigar arbetstagaren till förmåner först när den utlösande händelsen inträffar, det vill säga vid en senare tidpunkt?

- 5) Om den andra eller fjärde frågan ska besvaras jakande:

Omfattar den minimiskyddsnivå som medlemsstaterna ska garantera enligt artikel 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/94/EG av den 22 oktober 2008 om skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens även skyldigheten att skydda framtida pensionsrättigheter, som vid tidpunkten då ett insolvensförfarande inleddes enligt nationell rätt ännu inte var oantastbara enligt lag och som över huvud taget endast blir oantastbara enligt lag, eftersom anställningsförhållandet inte avslutas i samband med insolvensen?

- 6) Om den femte frågan besvaras jakande:

Under vilka förhållanden kan de förluster i fråga om storleken på utbetalningar från tjänstepensionsförsäkring som den tidigare arbetstagaren drabbas av genom arbetsgivarens insolvens anses vara uppenbart oproportionerliga och därmed förpliktiga medlemsstaterna att garantera ett minimiskydd enligt artikel 8 i direktiv 2008/94/EG mot sådana förluster, trots att den tidigare arbetstagaren erhåller minst hälften av de förmåner som följer av dennes intjänade pensionsrättigheter?

- 7) Om den femte frågan besvaras jakande:

Ska ett sådant skydd för en arbetstagares framtida pensionsrättigheter som krävs enligt artikel 3.4 b i direktiv 2001/23/EG eller artikel 5.2 a i direktiv 2001/23/EG – som är likvärdigt med det skydd som krävs enligt artikel 8 i direktiv 2008/94/EG – anses ha beviljats även om detta skydd inte följer av nationell rätt, utan endast genom en direkt tillämpning av artikel 8 i direktiv 2008/94/EG?

- 8) Om den sjunde frågan besvaras jakande:

Har artikel 8 i direktiv 2008/94/EG direkt effekt även i det avseendet att bestämmelsen kan göras gällande av en arbetstagare inför en nationell domstol, om arbetstagaren visserligen erhåller minst hälften av de förmåner som följer av dennes intjänade pensionsrätter men de förluster som arbetstagaren drabbas av genom arbetsgivarens insolvens ändå ska anses vara oproportionerliga?

- 9) Om den åttonde frågan besvaras jakande:

Ska ett privaträttsligt inrättat organ betraktas som en myndighet inom en medlemsstat, när följande omständigheter föreligger: Medlemsstaten har utpekat organet såsom ansvarigt för att skydda tjänstepensionsförsäkringen vid en insolvens, med bindande verkan för arbetsgivaren, organet står under tillsyn av den tyska statliga finansinspektionen, organet tar med stöd av offentlig rätt ut de för insolvensskyddet nödvändiga avgifterna av arbetsgivarna och organet kan, i likhet med en myndighet, skapa förutsättningar för verkställighet genom ett förvaltningsbeslut?

⁽¹⁾ EGT L 82, 2001, s. 16.

⁽²⁾ EUT L 283, 2008, s. 36.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 30 oktober 2018 –
FL mot TMD Friction EsCo GmbH**

(Mål C-675/18)

(2019/C 103/09)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesarbeitsgericht

Parter i det nationella målet

Klagande: FL

Motpart: TMD Friction EsCo GmbH

Tolkningsfrågor

1) Vid en verksamhetsövergång som äger rum efter det att ett insolvensförfarande inletts mot överlåtaren enligt nationell rätt, där det i princip föreskrivs att artikel 3.1 och 3.3 i direktiv 2001/23/EG ⁽¹⁾ ska tillämpas även när det gäller arbetstagarnas rätt till ålders-, invaliditets- eller efterlevandeförmåner på grund av kompletterande pensionssystem för ett företag eller mellan företag, är det enligt artikel 3.4 i rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter tillåtet att föreskriva en inskränkning som innebär att förvärvaren inte ansvarar för ersättningsanspråk som grundas på anställningsperioder som ligger före tidpunkten då insolvensförfarandet inleddes?

2) Om den första frågan besvaras jakande:

Vid en verksamhetsövergång som äger rum efter det att ett insolvensförfarande inletts mot överlåtaren, ska de nödvändiga åtgärderna för att skydda arbetstagarnas intressen såvitt avser rättigheter som omedelbart eller i framtiden berättigar dem till åldersförmåner på grund av kompletterande pensionssystem för ett företag eller mellan företag, i den mening som avses i artikel 3.4 b i direktiv 2001/23/EG, bestämmas utifrån den skyddsnivå som krävs enligt artikel 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/94/EG ⁽²⁾ av den 22 oktober 2008 om skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens?

3) Om den andra frågan besvaras nekande:

Ska artikel 3.4 b i direktiv 2001/23/EG tolkas på så sätt att nödvändiga åtgärder för att skydda arbetstagarnas intressen såvitt avser rättigheter som omedelbart eller i framtiden berättigar dem till åldersförmåner på grund av kompletterande pensionssystem för ett företag eller mellan företag ska anses ha vidtagits, om det i den nationella lagstiftningen föreskrivs

- att skyldigheten att i framtiden utge ålderspension från nämnda kompletterande pensionssystem för ett företag eller mellan företag till en arbetstagare som omfattas av en verksamhetsövergång som föranleds av överlåtarens insolvens i princip övergår på den som förvärvar verksamheten,
- att den som förvärvar verksamheten ansvarar för framtida pensionsrättigheter, vars storlek bland annat avgörs på grundval av anställningstiden och lönen vid tidpunkten då den utlösande händelsen inträffar, i den utsträckning som dessa rättigheter grundas på anställningsperioder som fullgjorts efter tidpunkten då insolvensförfarandet inleddes,
- att det enligt nationell rätt inrättade organet med ansvar för pensionsskydd vid insolvens i detta fall är skyldigt att inträda i egenskap av försäkringsorgan för den del av de framtida pensionsrättigheterna som intjänats innan insolvensförfarandet inleddes, i den mån som dessa rättigheters storlek beräknas på grundval av den lön som arbetstagaren erhållit efter tidpunkten då insolvensförfarandet inleddes, och

- varken förvärvaren eller organet med ansvar för pensionsskydd vid insolvens ansvarar för ökningarna i de framtida pensionsrättigheterna som grundas på lönehöjningar som visserligen skett efter det att insolvensförfarandet inleddes, men som avser anställningsperioder som fullgjorts före denna tidpunkt,
 - varvid arbetstagaren dock kan göra gällande denna mellanskillnad i värdet på de framtida rättigheterna i överlåtarens konkurs?
- 4) Om den nationella lagstiftningen föreskriver att artikel 3 och 4 i direktiv 2001/23/EG ska tillämpas på verksamhetsövergång även under ett pågående insolvensförfarande, ska artikel 5.2 a i direktiv 2001/23/EG tillämpas på arbetstagarens framtida pensionsrättigheter på grund av kompletterande pensionssystem för ett företag eller mellan företag, vilka visserligen har uppkommit redan innan tidpunkten då insolvensförfarandet inleddes, men vilka berättigar arbetstagaren till förmåner först när den utlösande händelsen inträffar, det vill säga vid en senare tidpunkt?
- 5) Om den andra eller fjärde frågan ska besvaras jakande:

Omfattar den minimiskyddsnivå som medlemsstaterna ska garantera enligt artikel 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/94/EG av den 22 oktober 2008 om skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens även den del av pensionsrättigheter som förvärvats vid tidpunkten då ett insolvensförfarande inleddes och som uppkommer endast på grund av att anställningsförhållandet inte avslutas i samband med insolvensen?

- 6) Om den femte frågan ska besvaras jakande:

Under vilka förhållanden kan de förluster i fråga om storleken på utbetalningar från tjänstepensionsförsäkring som den tidigare arbetstagaren drabbas av genom arbetsgivarens insolvens anses vara uppenbart oproportionerliga och därmed förpliktiga medlemsstaterna att garantera ett minimiskydd enligt artikel 8 i direktiv 2008/94/EG mot sådana förluster, trots att den tidigare arbetstagaren erhåller minst hälften av de förmåner som följer av dennes intjänade pensionsrättigheter?

- 7) Om den femte frågan ska besvaras jakande:

Ska ett sådant skydd för en arbetstagares framtida pensionsrättigheter som krävs enligt artikel 3.4 b i direktiv 2001/23/EG eller artikel 5.2 a i direktiv 2001/23/EG – som är likvärdigt med det skydd som krävs enligt artikel 8 i direktiv 2008/94/EG – anses ha beviljats även om detta skydd inte följer av nationell rätt, utan endast genom en direkt tillämpning av artikel 8 i direktiv 2008/94/EG?

- 8) Om den sjunde frågan ska besvaras jakande:

Har artikel 8 i direktiv 2008/94/EG direkt effekt även i det avseendet att bestämmelsen kan göras gällande av en arbetstagare inför en nationell domstol, om arbetstagaren visserligen erhåller minst hälften av de förmåner som följer av dennes intjänade pensionsrättigheter men de förluster som arbetstagaren drabbas av genom arbetsgivarens insolvens ändå ska anses vara oproportionerliga?

- 9) Om den åttonde tolkningsfrågan ska besvaras jakande:

Ska ett privaträttsligt inrättat organ betraktas som en myndighet inom en medlemsstat, när följande omständigheter föreligger: Medlemsstaten har utpekat organet såsom ansvarigt för att skydda tjänstepensionsförsäkringen vid en insolvens, med bindande verkan för arbetsgivaren, organet står under tillsyn av den tyska statliga finansinspektionen, organet tar med stöd av offentlig rätt ut de för insolvensskyddet nödvändiga avgifterna av arbetsgivarna och organet kan, i likhet med en myndighet, skapa förutsättningar för verkställighet genom ett förvaltningsbeslut?

⁽¹⁾ EGT L 82, 2001, s. 16.

⁽²⁾ EUT L 283, 2008, s. 36.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 15 november 2018 – Vivendi SA mot Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Mål C-719/18)

(2019/C 103/10)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i det nationella målet

Klagande: Vivendi SA

Motpart: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Tolkningsfrågor

- 1) Strider, trots att medlemsstaterna har rätt att fastställa när företag ska anses ha en dominerande ställning (och att av detta skäl ålägga dessa företag särskilda skyldigheter), artikel 43 elfte stycket i lagstiftningsdekret nr 177 av den 31 juli 2005, i dess lydelse vid tiden för antagandet av det överklagade beslutet – i vilken det stadgas att ”företag som, även genom kontrollerade eller närstående bolag, har intäkter i sektorn för elektronisk kommunikation, såsom denna definierats i enlighet med artikel 18 i lagstiftningsdekret nr 259 av den 1 augusti 2003, vilka överstiger 40 procent av de totala intäkterna i denna sektor, får i det integrerade systemet för kommunikation inte förvärva mer än 10 procent av intäkterna i detta system” – mot unionsrätten och särskilt mot principen om fri rörlighet för kapital i artikel 63 FEUF? Som ovan, i den utsträckning som bestämmelsen – genom hänvisningen till artikel 18 i Regelverket om elektronisk kommunikation – begränsar den relevanta sektorn till de marknader som kan komma i fråga för förhandsreglering, trots att det är allmänt känt att information (varvid upprätthållandet av mångfalden i informationsutbudet utgör syftet med nämnda bestämmelse) i allt större omfattning förmedlas med hjälp av internet, persondatorer och mobiltelefoni vilket gör det orimligt att från denna sektor utesluta i synnerhet mobiltelefonitjänster i detaljistledet endast på grund av att de tillhandahålls i full konkurrens. Som ovan, även med hänsyn till att myndigheten har avgränsat sektorn för elektronisk kommunikation, med avseende på tillämpningen av nämnda artikel 43 elfte stycket i det nu aktuella förfarandet, endast med beaktande av de marknader beträffande vilka det åtminstone har gjorts en analys efter ikraftträdandet av Regelverket om elektronisk kommunikation, det vill säga från och med år 2003 fram till i dag, och av de intäkter som konstaterats vid den senaste relevanta undersökningen, som gjordes år 2015.
- 2) Utgör principerna om skydd för etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster, som föreskrivs i artiklarna 49 och 56 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF), och artiklarna 15 och 16 i direktiv 2002/21/EG ⁽¹⁾ ”audiovisuella medietjänster och radiotjänster”, som antagits för att skydda mångfalden och yttrandefriheten, samt den unionsrättsliga proportionalitetsprincipen hinder för tillämpning av sådana nationella bestämmelser om audiovisuella medietjänster och radiotjänster som de italienska bestämmelserna, vilka återfinns i artikel 43 elfte och fjortonde styckena, enligt vilka man vid fastställandet av ett bolags intäkter, vilka har betydelse för beräkningen av det andra tröskelvärdet på 10 procent, även ska beakta intäkter hos företag som bolaget inte kontrollerar eller har ett bestämmande inflytande över, utan vilka endast är ”närstående” i den mening som avses i artikel 2359 i civillagen (till vilken det hänvisas i artikel 43 fjortonde stycket), trots att bolaget inte har någon möjlighet att utöva något inflytande över de sistnämnda företagen vad gäller den information som ska spridas?

- 3) Utgör principerna om etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster, som föreskrivs i artiklarna 49 och 56 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF), och artiklarna 15 och 16 i direktiv 2002/21/EG samt principerna om skydd av mångfalden i informationsutbudet och konkurrensen i radio- och tv-sektorn, vilka följer av direktiv 2010/13/EU ⁽²⁾ om audiovisuella medietjänster och direktiv 2002/21/EG, hinder för sådana nationella bestämmelser som dem i lagstiftningsdekret 177/2005, där det i artikel 43 nionde och elfte styckena uppställs mycket olika tröskelvärden (på 20 procent respektive 10 procent) för "rättssubjekt som är skyldiga att registrera sig i registret över operatörer på kommunikationsområdet, vilket inrättats i enlighet med artikel 1 sjätte stycket a punkt 5 i lag nr 249 av den 31 juli 1997 (det vill säga rättssubjekt som med stöd av gällande bestämmelser har beviljats en koncession eller ett tillstånd av tillsynsmyndigheten eller annan behörig myndighet, samt företag som för annans räkning säljer reklamplatser, oavsett på vilket sätt reklamen sprids, och förlag etcetera, enligt nionde stycket) jämfört med företag som är verksamma i sektorn för elektronisk kommunikation, såsom denna tidigare definierats (inom ramen för elfte stycket)?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) (EGT L 108, 2002, s. 33).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) (EUT L 95, 2010, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Monomeles Protodikeio Lasithiou (Grekland) den 4 december 2018 – M. V. m.fl. mot Organismos Topikis Aftodioikisis (O.T.A.) "Dimos Agiou Nikolaou"

(Mål C-760/18)

(2019/C 103/11)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Monomeles Protodikeio Lasithiou

Parter i det nationella målet

Kärande: M. V. m.fl.

Svarande: Organismos Topikis Aftodioikisis (O.T.A.) "Dimos Agiou Nikolaou"

Tolkningsfrågor

- 1) Skulle en tolkning av bestämmelser i nationell lagstiftning för att införliva ramavtalet om visstidsarbete, som ingicks den 18 mars 1999, som återfinns i bilagan till rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP om visstidsarbete (EUT L 175, 1999, s. 43), enligt vilken den automatiska förlängningen av visstidsanställningar hos lokala myndigheters renhållningsförvaltning, med stöd av en uttrycklig bestämmelse i nationell rätt, såsom artikel 167 i lag nr 4099/2012, inte omfattas av definitionen av "på varandra följande" visstidsanställningar, i den mening som avses i klausul 1 och klausul 5.2 i ramavtalet, med motiveringen att den automatiska förlängningen inte utgör ett nytt skriftligt avtal om visstidsanställning utan en förlängning av ett anställningsavtal som redan finns, undergräva ramavtalets syfte och ändamålsenliga verkan?

- 2) För det fall praxis vid anställning av personal hos lokala myndigheters renhållningsförvaltning lagfästs och tillämpas i strid mot de åtgärder som föreskrivs i den lagstiftning som införlivar klausul 5.1 i ramavtalet för att förhindra att visstidsanställning missbrukas genom att flera visstidsanställningar följer på varandra, omfattar då en nationell domstols skyldighet att tolka nationell rätt i överensstämmelse med unionsrätten också tillämpningen av en bestämmelse i nationell rätt, såsom artikel 8.3 i lag nr 2112/1920, i egenskap av likvärdig laglig åtgärd i den mening som avses i klausul 5.1 i ramavtalet, som är äldre och fortfarande i kraft, vilken möjliggör en korrekt rättslig kvalificering som avtal om tillsvidareanställning av en serie avtal om visstidsanställning som använts för att tillgodose lokala myndigheters konstanta och varaktiga behov i fråga om renhållning?
- 3) För det fall föregående fråga besvaras jakande: Föreligger det en alltför långtgående begränsning av den nationella domstolens skyldighet att tolka nationell rätt i överensstämmelse med unionsrätten när en bestämmelse som har rang av grundlag, såsom artikel 103.7 och 103.8 i den grekiska grundlagen, efter ändringen år 2001, i den offentliga sektorn ovillkorligen förbjuder omvandling till avtal om tillsvidareanställning av visstidsanställningsavtal som ingåtts under den tid denna bestämmelse varit i kraft, vilket omöjliggör tillämpningen av en likvärdig laglig åtgärd i befintlig nationell lagstiftning i den mening som avses i klausul 5.1 i ramavtalet, som är äldre och fortfarande i kraft, såsom artikel 8.3 i lag nr 2112/1920, och därmed avskaffar möjligheten att genom domstolsförfarande rättsligt omklassificera på varandra följande avtal om visstidsanställning vilka använts för att tillgodose en lokal myndighets konstanta och varaktiga behov av renhållning, till avtal om tillsvidareanställning, även i fall där dessa anställningar är avsedda att tillgodose konstanta och varaktiga behov?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Kamenz (Tyskland) den 24 december 2018 – MC mot ND

(Mål C-827/18)

(2019/C 103/12)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Kamenz (Tyskland)

Parter i det nationella målet

Klagande: MC

Motpart: ND

Tolkningsfrågan

Ska den omtvistade fordran på 535 euro, baserad på ett av notarius publicus upprättat köpeavtal av den 10 februari 2016 avseende köp av en bostadslägenhet i Großröhrsdorf, ett samhälle inom domkretsen för Amtsgericht Kamenz (domstolen i Kamenz, Tyskland), närmare bestämt genom överlåtelse av ägande- och nyttjanderätten, i enlighet med punkt 6 i avtalet, till sökanden den 1 april 2016 i form av en fortfarande till motparten gjord hyresbetalning, från samma datum, från hyresgästen i bostadslägenheten, betraktas som en talan, i den mening som avses i artikel 22 i Luganokonventionen⁽¹⁾, som avser sakrätt i fast egendom eller nyttjanderätt till fast egendom, eller ska en tysk domstols internationella behörighet härledas ur någon annan bestämmelse i Luganokonventionen, eller är den schweiziska domstolen, som är behörig där klaganden har hemvist behörig (artikel 2.1 jämförd med artikel 5 nr 1 i Luganokonventionen), internationellt behörig?

⁽¹⁾ Konvention om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (Lugano II-konventionen) (EUT L 147, s. 5).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 10 januari 2019 –
Bouygues travaux publics, Elco construct Bucarest, Welbond armatures**

(Mål C-17/19)

(2019/C 103/13)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i det nationella målet

Klagande: Bouygues travaux publics, Elco construct Bucarest, Welbond armatures

Tolkningsfråga

Ska artikel 11 i rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpning av rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen,⁽¹⁾ i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996,⁽²⁾ i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 647/2005 av den 13 april 2005,⁽³⁾ och artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen⁽⁴⁾ tolkas så, att ett E101-intyg som utfärdats av den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i en medlemsstat, enligt artikel 14.1 och 14.2 b i förordning nr 1408/71, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt förordning nr 118/97, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 647/2005 av den 13 april 2005, eller ett A1-intyg som utfärdats enligt artikel 13.1 i Europaparlamentets och rådets förordning nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen, är bindande för domstolarna i den medlemsstat där arbetet utförs vid fastställandet av den lagstiftning som är tillämplig, inte bara på det sociala trygghetssystemet, utan även på arbetsrätten, när denna lagstiftning definierar arbetsgivarnas skyldigheter och de anställdas rättigheter, så att dessa domstolar, efter det kontradiktoriska förfarandet, kan bortse från dessa intyg endast om de – på grundval av en bedömning av de konkreta uppgifter som framkommit under den rättsliga utredningen som visat att dessa intyg hade erhållits eller återopats på ett bedrägligt sätt och att den utfärdande institutionen hade underlåtit att beakta dessa uppgifter – inom rimlig tid betecknar detta som ett bedrägeri, vars objektiva rekvisit består i att villkoren som föreskrivs i någon av de ovannämnda bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpning av rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 och i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 inte har iakttagits, och vars subjektiva rekvisit avser den åtalade personens avsikt att kringgå eller undandra sig en tillämpning av de villkor som gäller för utfärdande av nämnda intyg för att erhålla den förmån som är knuten till intyget?

⁽¹⁾ EGT L 74, s. 1.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996 om ändring och uppdatering av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, samt av förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 (EGT L 28, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 647/2005 av den 13 april 2005 om ändring av rådets förordningar (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen och (EEG) nr 574/72 om tillämpningen av förordning (EEG) nr 1408/71 (EUT L 117, s. 1).

⁽⁴⁾ EUT L 284, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Belgien) den 11 januari 2019 –
Belgiska staten mot Pantochim SA, i likvidation**

(Mål C-19/19)

(2019/C 103/14)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i det nationella målet

Klagande: Belgiska staten

Motpart: Pantochim SA, i likvidation

Tolkningsfrågor

- Ska bestämmelsen om att en fordran i fråga om vilken indrivning begärs ska "behandlas som en fordran i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte", såsom föreskrivs i artikel 6 [andra stycket] i rådets direktiv 2008/55/EG av den 26 maj 2008 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder, som ersätter artikel 6.2 i rådets direktiv 76/308/EEG av den 15 mars 1976 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder, tolkas så att den anmodande statens fordran ska likställas med en fordran som den anmodade staten har, på så sätt att den anmodande statens fordran ska anses utgöra den anmodade statens fordran?
- Ska uttrycket "privilège" (förmånsrätt) i artikel 10 i rådets direktiv 2008/55/EG av den 26 maj 2008 och, före kodifieringen, artikel 10 i rådets direktiv 76/308/EEG av den 15 mars 1976, tolkas så att det avser den företrädesrätt som fordran är förenad med och som medför en rätt till företräde framför andra fordringar i händelse av konkurrerande anspråk, eller så att det även avser varje annan mekanism som i händelse av konkurrerande anspråk leder till att fordran betalas med företräde framför övriga anspråk?
- Ska den möjlighet som skattemyndigheten har att företa kvittning, på de villkor som föreskrivs i artikel 334 i programlagen av den 27 november 2004, i händelse av konkurrerande anspråk anses utgöra en förmånsrätt i den mening som avses i artikel 10 i de ovan nämnda direktiven?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundessozialgerichts (Tyskland) den 16 januari 2019 –
ZP mot Bundesagentur für Arbeit**

(Mål C-29/19)

(2019/C 103/15)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundessozialgericht

Parter i det nationella målet

Klagande: ZP

Motpart: Bundesagentur für Arbeit

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 62.1 i förordning (EG) 883/2004 ⁽¹⁾ jämförd med artikel 62.2 i samma förordning tolkas på så sätt att den behöriga institution i den medlemsstat där en person är bosatt vid beräkningen av förmånerna då en arbetstagare blir arbetslös ska utgå från den "lön" som vederbörande "hade" under sin senaste anställning inom denna institutions territorium, även när denna lön enligt den nationella lagstiftning som gäller för den behöriga institutionen i fråga om arbetslöshetsunderstöd på grund av att referensperioden för ersättning är för kort och inte kan beaktas och det därför i stället stadgas om fiktiv beräkningsgrund för förmånerna?
- 2) Ska artikel 62.1 i förordning (EG) nr 883/2004 jämförd med artikel 62.2 i samma förordning tolkas så att den behöriga institutionen i den medlemsstat där vederbörande är bosatt vid beräkningen av förmånerna då en arbetstagare blir arbetslös ska utgå från den "lön" som vederbörande "hade" under sin senaste anställning inom denna institutions territorium, även när denna lön enligt den nationella lagstiftning som gäller för den behöriga institutionen i avsaknad av framräkning i rätt tid inte får inräknas som beräkningsunderlag för förmånerna under referensperioden för ersättning och det i stället föreskrivs en fiktiv beräkning av förmånen?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 2004, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta domstolen (Sverige) den 10 januari 2019 –
Diskrimineringsombudsmannen / Braathens Regional Aviation AB**

(Mål C-30/19)

(2019/C 103/16)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Högsta domstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Diskrimineringsombudsmannen

Motpart: Braathens Regional Aviation AB

Tolkningsfrågor

Måste en medlemsstat i ett mål om överträdelse av ett förbud som föreskrivs i direktiv 2000/43/EG ⁽¹⁾ där den utsatte begär diskrimineringsersättning alltid pröva om diskriminering har skett – och i förekommande fall konstatera att så har skett – oavsett om den som anklagas för diskriminering har eller inte har vitsordat att diskriminering har skett, om detta begärs av den utsatte för att kravet i artikel 15 om effektiva, proportionerliga och avskräckande sanktioner ska anses vara uppfyllt?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung (EGT 2000, L 180, s. 22)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de première instance de Liège (Belgien) den
21 januari 2019 – BU mot État belge**

(Mål C-35/19)

(2019/C 103/17)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de première instance de Liège

Parter i det nationella målet

Klagande: BU

Motpart: État belge

Tolkningsfråga

Strider artikel 38.1.4 i 1992 års inkomstskattelag mot artikel 45 och följande artiklar (principen om fri rörlighet för arbetstagare) samt artikel 56 och följande artiklar (principen om frihet att tillhandahålla tjänster) i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i den del bidrag för personer med funktionsnedsättning endast undantas från skatteplikt om de betalas av statskassan, det vill säga av den belgiska staten, enligt den belgiska lagstiftningen, vilket därmed ger upphov till diskriminering mellan en skattskyldig, med hemvist i Belgien, som erhåller bidrag för personer med funktionsnedsättning som betalas av den belgiska staten enligt dess lagstiftning, vilka undantas från skatteplikt, och en skattskyldig, likaledes med hemvist i Belgien, som erhåller bidrag som är avsedda att kompensera för en funktionsnedsättning men som betalas av ett annat medlemsland i Europeiska unionen, vilka inte undantas från skatteplikt?

**Överklagande ingett den 25 januari 2019 av Europeiska unionens råd av den dom som tribunalen
(tredje avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 15 november 2018 i mål T-316/14,
Kurdistan Workers' Party (PKK) mot rådet**

(Mål C-46/19 P)

(2019/C 103/18)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska unionens råd (ombud: B. Driessen och S. Van Overmeire)

Övriga parter i målet: Kurdistan Workers' Party (PKK), Europeiska kommissionen, Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva det överklagade domen,
- slutligt avgöra målet i sak och ogilla PKK:s talan, och
- förplikta PKK att ersätta rådets kostnader i målet om överklagande och i mål T-316/14.

Grunder och huvudargument

Rådet gör gällande att tribunalens dom är behäftad med följande fel:

- Första grunden: Tribunalen ansåg felaktigt att de ifrågasatta besluten utgjordes av artikel rena artikel 1.6-beslut ⁽¹⁾,
- Andra grunden: Tribunalen slog felaktigt fast att beslut antagna av Förenta staterna inte kan ligga till grund för det ursprungliga upptagandet i förteckningen.
- Tredje grunden: Tribunalen fann felaktigt att rådet inte hade förklarat varför det ansåg att besluten antagna av Förenta staterna och det brittiska inrikesministeriets beslut utgjorde ett beslut antaget av behörig myndighet i den mening som avses i artikel 1.4 i gemensam ståndpunkt 931,
- Fjärde grunden: Tribunalen tillämpade felaktigt punkt 55 i EU-domstolens dom LTTE, ⁽²⁾ på det förevarande målet,
- Femte grunden: Tribunalen tillämpade felaktigt domen LTTE, punkt 71, på det förevarande målet.
- Sjätte grunden: Tribunalen gjorde en felaktig tillämpning av artikel 1.4 i gemensam ståndpunkt 931 och punkt 55 i domen LTTE.
- Sjunde grunden: Tribunalen slog felaktigt fast att rådet inte kunde besvara PKK:s skrivelse i sin egen skrivelse av den 27 mars 2015.

⁽¹⁾ Rådets gemensamma ståndpunkt av den 27 december 2001 om tillämpning av särskilda åtgärder i syfte att bekämpa terrorism (EGT L 344, s. 93).

⁽²⁾ Dom C-599/14 P, rådet/LTTE, EU:C:2017:583

Överklagande ingett den 29 januari 2019 av Credito Fondiario SpA av det beslut som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 19 november 2018 i mål T-661/16, Credito Fondiario mot SRB

(Mål C-69/19 P)

(2019/C 103/19)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Credito Fondiario SpA (ombud: F. Sciaudone, F. Iacovone, S. Frazzani och A. Neri, avvocati)

Övrig part i målet: Gemensamma resolutionsnämnden

Intervenienter: Republiken Italien, Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva det överklagade beslutet och återförvisa målet till tribunalen,
- förplikta SRB att ersätta rättegångskostnaderna i såväl målet om överklagande som i mål T-661/16,
- i andra hand, upphäva det överklagade beslutet till den del Credito Fondario förpliktas att ersätta SRB:s rättegångskostnader, och fatta beslut angående rättegångskostnaderna för förfarandet i första instans i enlighet med vad som är skäligt.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör gällande att det överklagade beslutet är behäftat med en rad felaktiga rättstillämpningar och förfarandefel.

I. Felaktig kvalificering av omständigheterna. Bristande motivering.

Tribunalen har felaktigt kvalificerat omständigheterna i målet i enlighet med en rättspraxis enligt vilken talefristen, i avsaknad av ett offentliggörande eller delgivning, börjar löpa från det att den berörda personen har fått fullständig kännedom om den aktuella rättsaktens innehåll och skälen för att den antagits, förutsatt att den har begärts ut inom rimlig tid.

Tribunalen kom närmare bestämt felaktigt fram till att klaganden hade tagit del av SRB:s två beslut genom de två skrivelserna från Banca d'Italia av den 3 maj respektive den 27 maj 2016. Tribunalen fann dessutom felaktigt att klaganden inte inom rimlig tid hade sett till att få ut SRB:s två beslut. Tribunalen tog inte tillräcklig hänsyn till den rättsosäkra situation som rådde och drog därför den felaktiga slutsatsen att talan hade väckts för sent, mot bakgrund av omständigheterna i förevarande fall.

II. Felaktig tolkning och tillämpning av rättspraxis angående begreppet "rimlig tid"

Tribunalens slutsats att talan hade väckts för sent grundar sig även på en felaktig tolkning (och följaktligen en felaktig tillämpning i målet) av rättspraxis avseende vad som ska anses vara en rimlig frist för den berörda att vidta åtgärder i syfte att få ta del av det beslut som ska angripas.

III. Åsidosättande av klagandens rätt till försvar. Åsidosättande och felaktig tillämpning av artikel 126 i tribunalens rättegångsregler.

Trots att tribunalen beslutade om flera åtgärder för bevisupptagning och processledning, anmodade den inte parterna att yttra sig över frågan huruvida talan hade väckts för sent. Tribunalen prövade frågan om den överskridna talefristen först i samband med beslutet och angav detta som skäl för att avslå överklagandet, utan att för den skull bereda parterna, och i synnerhet klaganden, möjlighet att inkomma med motargument och yttra sig över denna fråga.

Tribunalen antog dessutom beslutet med stöd av artikel 126 i tribunalens rättegångsregler, trots att det av flera skäl inte var uppenbart att villkoren för att avvisa talan, på vilka beslutet grundade sig, var uppfyllda.

Tribunalen kränkte därför klagandens rätt till försvar.

IV. Felaktig bedömning av huruvida talan kunde tas upp till prövning enligt artikel 277 FEUF.

De felaktiga bedömningar på vilka tribunalen grundade sin slutsats att talan om ogiltigförklaring inte kunde tas upp till prövning innebär automatiskt att beslutet är rättsstridigt i den mån tribunalen avvisade klagandens yrkande om fastställande av att förordning nr 2015/63⁽¹⁾ är rättsstridig. Tribunalen fann nämligen att det andra yrkandet med nödvändighet var accessoriskt till förstahandsyrkandet om ogiltigförklaring, vilket, eftersom det var uppenbart att det förstnämnda yrkandet skulle avvisas, automatiskt innebar att det var uppenbart att yrkandet om fastställande av att förordning nr 2015/63 är rättsstridig också skulle avvisas.

V. Felaktig bedömning av fördelningen av rättegångskostnaderna. Åsidosättande och felaktig tillämpning av artiklarna 134 och 135 i tribunalens rättegångsregler

I andra hand ifrågasätter klaganden det överklagade beslutet till den del tribunalen förpliktade klaganden att ersätta SRB:s rättegångskostnader.

Enligt klaganden borde tribunalen, av billighetsskäl, ha tillämpat artikel 135 i tribunalens rättegångsregler och jämkat rättegångskostnaderna enligt artikel 135.1 i tribunalens rättegångsregler eller, om nödvändigt, förplikta SRB att betala åtminstone en del av de rättegångskostnader som klaganden haft, i enlighet med artikel 135.2 i dessa rättegångsregler.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 2015/63 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 12 december 2018 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden – Nederländerna) – X mot Staatssecretaris van Financiën, ytterligare deltagare i rättegången: Nederlandse Orde van Belastingadviseurs, Loyens Loeff NV

(Mål C-157/17) ⁽¹⁾

(2019/C 103/20)

Rättegångsspråk: nederländska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 168, 29.5.2017.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 11 december 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Österrike, med stöd av: Republiken Frankrike

(Mål C-76/18) ⁽¹⁾

(2019/C 103/21)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 112, 26.3.2018.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 11 december 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Österrike med stöd av Republiken Frankrike

(Mål C-77/18) ⁽¹⁾

(2019/C 103/22)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 112, 26.3.2018.

Beslut meddelat av ordföranden på domstolens den 11 december 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Österrike med stöd av Republiken Frankrike

(Mål C-79/18) ⁽¹⁾

(2019/C 103/23)

Rättegångsspråk: tyska

Ordföranden på domstolen har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 112, 26.3.2018.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 11 december 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Polen med stöd av Konungariket Belgien, Republiken Frankrike

(Mål C-206/18) ⁽¹⁾

(2019/C 103/24)

Rättegångsspråk: polska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 182, 28.5.2018.

Beslut meddelat av ordföranden på domstolen den 17 december 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Österrike

(Mål C-487/18) ⁽¹⁾

(2019/C 103/25)

Rättegångsspråk: tyska

Ordföranden på domstolen har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 328, 17.9.2018.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 21 december 2018 (begäran om förhandsavgörande från High Court (Irland) – Irland) – Minister for Justice and Equality mot ND

(Mål C-685/18) ⁽¹⁾

(2019/C 103/26)

Rättegångsspråk: engelska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 16, 14.01.2019

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 5 februari 2019 – Mema mot CPVO (Braeburn 78 (11078))

(Mål T-177/16) ⁽¹⁾

(Växtförädlarrätt — Ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt för sorten Braeburn 78 (11078) — Fastställande av en annan provningsmyndighet — Omfattningen av prövningen vid överklagandenämnden — Motiveringsskyldighet)

(2019/C 103/27)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Mema GmbH LG (Terlan, Italien) (ombud: advokaterna B. Breitinger och S. Kirschstein-Freund)

Motpart: Gemenskapens växtsortsmyndighet (ombud: M. Ekvad, F. Mattina, O. Lamberti och U. Braun-Mlodecka, biträdda av advokaterna A. von Mühlendahl och H. Hartwig)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av CPVO:s överklagandenämnd den 15 december 2015 (ärende A 001/2015) om en ansökan om beviljande av gemenskapens växtförädlarrätt med avseende på växtsorten Braeburn 78

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av överklagandenämnden vid Gemenskapens växtsortsmyndighet (CPVO) den 15 december 2015 (ärende A 001/2015) angående en ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt för växtsorten Braeburn 78 ogiltigförklaras.
- 2) Överklagandet avvisas i övriga delar.
- 3) CPVO ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 211, 13.6.2016.

Tribunalens dom av den 7 februari 2019 – Arango Jaramillo m.fl. mot EIB

(Mål T-487/16) ⁽¹⁾

(”Personalmål — EIB:s personal — Pensioner — 2008 års reform — Höjning av pensionsavgifterna — Efterföljande lönebesked — Föreligger inte någon rättsakt som går någon emot — Avvisning”)

(2019/C 103/28)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Oscar Orlando Arango Jaramillo (Luxemburg, Luxemburg), och de övriga 33 sökande vilkas namn återfinns i en bilaga till domen (ombud: advokaterna B. Cortese, C. Cortese och F. Spitaleri)

Svarande: Europeiska investeringsbanken (ombud: inledningsvis C. Gómez de la Cruz, T. Gilliams och G. Nuvoli, därefter T. Gilliams, G. Faedo och J. Klein, biträdda av P.-E. Partsch)

Saken

Talan har väckts med stöd av artikel 270 FEUF och artikel 50a i Europeiska unionens domstols stadga avseende dels ogiltigförklaring av EIB:s "beslut" som återfinns i sökandenas lönebesked från februari år 2011 att höja avgiften till pensionssystemet från 9 till 10 procent, dels att EIB ska förpliktas att betala ett symboliskt belopp i ersättning för ideell skada som sökandena påstår sig ha lidit.

Domslut

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Oscar Orlando Arango Jaramillo och övriga anställda vid Europeiska investeringsbanken (EIB) vilkas namn återfinns i en bilaga till domen ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta EIB:s rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 211, 16.7.2011 (målet registrerades ursprungligen vid Europeiska unionens personaldomstol under målnummer F-58/11 och överfördes till Europeiska unionens tribunal den 1 september 2016).

Tribunalens dom av den 7 februari 2019 – RK mot rådet

(Mål T-11/17) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Artikel 42 i tjänsteföreskrifterna — Entledigande i tjänstens intresse — Likabehandling — Förbud mot diskriminering på grund av ålder — Uppenbart oriktig bedömning — Rätt att bli hörd — Omsorgsplikt — Skadeståndsansvar)

(2019/C 103/29)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: RK (ombud: inledningsvis advokaterna L. Levi och A. Tymen, därefter L. Levi)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: M. Bauer och R. Meyer)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Europaparlamentet (ombud: A. Troupiotis och J. A. Steele)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF med yrkande dels om ogiltigförklaring av rådets odaterade beslut att entlediga sökanden i tjänstens intresse med stöd av artikel 42c i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen, och vid behov, beslutet av den 27 september 2016 med avslag på sökandens klagomål, dels om ersättning för den skada sökanden påstår sig ha lidit.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *RK ska bära 80 procent av sina rättegångskostnader.*

- 3) Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader och 20 procent av de kostnader som uppkommit för RK.
- 4) Europaparlamentet ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 95, 27.3.2017.

Tribunalens dom av den 17 januari 2019 – Proximus mot rådet

(Mål T-117/17) ⁽¹⁾

(Offentlig upphandling av tjänster — Förhandlat förfarande — Det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet — Beslut att inte anta en anbudsgivares anbud — Den upphandlande myndighetens utrymme för skönsmässig bedömning — Huruvida utvärderingsmetoden är lagenlig — Principen om sund ekonomisk förvaltning)

(2019/C 103/30)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Proximus SA/NV (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten B. Schutyser)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: A. Jaume och S. Cholakova, biträdda av advokaterna P. de Bandt, P. Teerlinck och M. Gherghinaru)

Saken

Talan, med stöd av artikel 263 FEUF, om ogiltigförklaring av rådets beslut av den 23 december 2016 att tilldela en annan anbudsgivare ramavtalet avseende tjänster inom området för it-säkerhet [konfidentiellt].

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Proximus SA/NV ska ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet de kostnader som hänför sig till det interimistiska förfarandet.

⁽¹⁾ EUT C 151, 15.5.2017.

Tribunalens dom av den 22 januari 2019 – EKETA mot kommissionen

(Mål T-166/17) ⁽¹⁾

(Skiljedoms klausul — Avtalet Sensation som ingåtts inom ramen för det sjätte ramprogrammet — Stödberättigade kostnader — Debetnota utställd av svaranden som grund för indrivning av utbetalade belopp — Tillförlitligheten av arbetsstidsrapporterna — Intressekonflikt)

(2019/C 103/31)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Thessaloniki, Grekland) (ombud: advokaterna V. Christianos och S. Paliou)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis A Katsimerou, O. Verheecke och J. Estrada de Solà, därefter A Katsimerou, A. Kyratsou och O. Verheecke)

Saken

Talan enligt artikel 272 FEUF om dels fastställande av att den fordran som framgår av kommissionens debetnota nr 3241615291 av den 29 november 2016, enligt vilken sökanden till kommissionen ska återbetala ett belopp på 197 799,52 euro, från det stöd som sökanden erhållit för ett forskningsprojekt kallat Sensation, och ett belopp på 179 101,334 euro, som det inte finns någon grund för, dels fastställande av att de omtvistade beloppen motsvarar stödberättigade kostnader som sökanden inte är skyldig att återbetala.

Domslut

- 1) Europeiska kommissionen förpliktas att till Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) betala, för det första, ett belopp på 19 522,57 euro, motsvarande en stödberättigad personalkostnad, ökad med de indirekta kostnader som är hänförliga till nämnda kostnad jämte dröjsmålsränta på denna summa med 3,5 procent räknat från den 12 maj 2017 fram till dess att full betalning sker, för det andra, dröjsmålsränta med ett belopp på 2 950 euro med 3,5 procent räknat från den 12 maj 2017 fram till den 28 november 2017, och slutligen, dröjsmålsränta med ett belopp på 8 988,21 euro med 3,5 procent ränta, räknat från den 12 maj 2017 till betalningsdagen den 2 oktober 2017.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) EKETA ska bära sina rättegångskostnader och nio tiondelar av kommissionens kostnader och kommissionen ska bära en tiondel av sina kostnader.

(¹) EUT C 151, 15.5.2017.

Tribunalens dom av den 22 januari 2019 – EKETA mot kommissionen

(Mål T-198/17) (¹)

(”Skiljedomsklausul — Actibio-avtalet som ingåtts inom ramen för det sjunde ramprogrammet — Ersättningsgilla kostnader — Debetnota som utfärdats av svaranden för återkrav av utbetalda belopp — Tidsredovisningarnas tillförlitlighet — Intressekonflikt”)

(2019/C 103/32)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Thessaloniki, Grekland) (ombud: advokaterna V. Christianos och S. Paliou)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Katsimerou, A. Kyratsou och O. Verheecke)

Saken

Talan har väckts med stöd av artikel 272 FEUF och avser att det ska fastställas att den fordran som återfinns på kommissionens debetnota nr 3241615335 av den 29 november 2016 enligt vilken sökanden ska återbetala ett belopp på 38 241 euro till kommissionen som motsvarar det belopp som sökanden mottagit med avseende på projektet Actibio saknar grund såvitt avser beloppet 9 353,56 euro och att det beloppet motsvarar ersättningsgilla kostnader som sökanden inte är skyldig att återbetala.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 151, 15.5.2017.

Tribunalens dom av den 31 januari 2019 – Pear Technologies mot EUIPO – Apple (PEAR)

(Mål T-215/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket PEAR — Äldre EU-figurmärke föreställande ett äpple — Relativt registreringshinder — Känneteckenslikhet föreligger inte — Artikel 8.5 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 8.5 i förordning 2017/1001))

(2019/C 103/33)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Pear Technologies Ltd (Macao, Kina) (ombud: J. Coldham, solicitor, och E. Himsworth, QC.)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Fischer och H. O'Neill)

Motpart vid EUIPO:s överklagandenämnd, som intervenerat vid tribunalen: Apple Inc. (Cupertino, Kalifornien, Förenta staterna) (ombud: J. Olsen och P. Andreottola, solicitors, och G. Tritton, barrister)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 18 januari 2017 (ärende R 860/2016-5) om ett invändningsförfarande mellan Apple och Pear Technologies.

Domslut

- 1) *Det beslut som meddelades av femte överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 18 januari 2017 (ärende R 860/2016-5) ogiltigförklaras.*
- 2) *EUIPO ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Pear Technologies Ltd.*
- 3) *Apple Inc. ska bära sina rättegångskostnader och ersätta hälften av Pear Technologies rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 168, 29.5.2017.

Tribunalens dom av den 7 februari 2019 – Swemac Innovation mot EUIPO – SWEMAC Medical Appliances (SWEMAC)(Mål T-287/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-ordmärket SWEMAC — Det äldre nationella företagsnamnet eller firman SWEMAC Medical Appliances AB — Relativt registreringshinder — Rättighetsförlust till följd av passivitet — Artikel 53.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 60.1 c i förordning (EU) 2017/1001) — Risk för förväxling — Artikel 54.2 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 61.2 i förordning 2017/1001) — Artikel 8.4 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 8.4 i förordning 2017/1001) — Bevisning som återopats för första gången vid tribunalen)

(2019/C 103/34)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Swemac Innovation AB (Linköping, Sverige) (ombud: advokaten G. Nygren)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Crespo Carrillo)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: SWEMAC Medical Appliances AB (Täby, Sverige) (ombud: advokaten P. Jonsell)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 24 februari 2017 (ärende R 3000/2014-5) om ett ogiltighetsförfarande mellan Swemac Innovation och SWEMAC Medical Appliances

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Swemac Innovation AB ska ersätta rättegångskostnaderna, inklusive de nödvändiga kostnader som SWEMAC Medical Appliances AB haft med anledning av förfarandet vid överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).

⁽¹⁾ EUT C 213, 3.7.2017.

Tribunalens dom av den 30 januari 2019 – Stavytskyi mot rådet(Mål T-290/17) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder som vidtagits med hänsyn till situationen i Ukraina — Frysning av tillgångar — Förteckning över de personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av penningmedel och ekonomiska resurser — Beslut om att låta sökanden kvarstå i förteckningen — Motiveringsskyldighet — Invändning om rättsstridighet — Proportionalitetsprincipen — Rättslig grund — Uppenbart oriktig bedömning — Principen ne bis in idem)

(2019/C 103/35)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Edward Stavytskyi (Bryssel, Belgien) (ombud: J. Grayston, solicitor, advokaterna P. Gjörtler, G. Pandey och D. Rovetta)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: V. Piessevaux och J.-P. Hix)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska kommissionen (ombud: E. Paasivirta och L. Baumgart)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av rådets beslut (Gusp) 2017/381 av den 3 mars 2017 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 58, 2017, s. 34), och rådets genomförandeförordning (EU) 2017/374 av den 3 mars 2017 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 58, 2017, s. 1), i den del sökanden kvarstår i förteckningen över de personer, enheter och organ som omfattas av dessa restriktiva åtgärder.

Domslut

- 1) Rådets beslut (Gusp) 2017/381 av den 3 mars 2017 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina och rådets genomförandeförordning (EU) 2017/374 av den 3 mars 2017 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina, ogiltigförklaras i den del Edward Stavytskyi kvarstår i förteckningen över de personer, enheter och organ som omfattas av dessa restriktiva åtgärder.
- 2) Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Edward Stavytskyis rättegångskostnader.
- 3) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 231, 17.7.2017.

Tribunalens dom av den 29 januari 2019 – The GB Foods mot EUIPO EUIPO – Yatecomeré (YATEKOMO)

(Mål T-336/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-ordmärket YATEKOMO — Det äldre nationella figurmärket yatecomeré — Huruvida nya uppgifter som syftar till att styrka ett notoriskt faktum kan tas upp till prövning — Risk för förväxling — Artiklarna 8.1 b och 53.1 a i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artiklarna 8.1 b och 60.1 a i förordning (EU) nr 2017/1001)

(2019/C 103/36)

Rättegångsspråk: spanska

Rättegångsdeltagare

Klagande: The GB Foods, SA (L'Hospitalet de Llobregat, Spanien) (ombud: advokaterna M. C. Buganza González och E. Torner Lasalle)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Walicka)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Yatecomeré, SL (Ribadumia, Spanien) (ombud: advokaterna J. C. Erdozain López, V. Arnaiz Medina och L. Montoya Terán)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 13 mars 2017 (ärende R 1506/2016-5) om ett ogiltighetsförfarande mellan Yatecomeré och The GB Foods.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) The GB Foods, SA ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 318, 25.9.2017.

Tribunalens dom av den 6 februari 2019 – TN mot Enisa

(Mål T-461/17) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tillfälligt anställda — Rekrytering — Meddelande om ledig tjänst — Tjänst som enhetschef — Upptagande i förteckningen över godkända sökande — Godtagande av erbjudandet om anställning — Återkallande av erbjudandet om anställning — Anställningsvillkor — Skötsamhetskrav — Artikel 12 i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen — Uppenbart felaktig bedömning — Behandling av personuppgifter — Rätt att yttra sig — Ansvar)

(2019/C 103/37)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: TN (ombud: advokaterna L. Levi och A. Blot)

Svarande: Europeiska unionens byrå för nät- och informationssäkerhet (ombud: A. Ryan, biträdd av advokaterna D. Waelbroeck och A. Duron)

Saken

Talan grundad på artikel 270 FEUF med yrkande om dels ogiltigförklaring av ENISA:s beslut av den 25 november 2016 om att återkalla anställningserbjudandet riktat till sökanden avseende tjänsten som chef för enheten ”Administrativa tjänster” och ogiltigförklaring av ENISA:s beslut av den 20 april 2017 om att avslå sökandens klagomål, dels skadestånd för den ekonomiska och ideella skada som sökanden lidit till följd av det rättsstridiga återkallandet av anställningserbjudandet.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) TN ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 347, 16.10.2017.

Tribunalens dom av den 7 februari 2019 – Duym mot rådet(Mål T-549/17) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Förfarande för tillsättning av en enhetschef — Meddelande om lediga tjänster — Avslag på ansökan om tjänst — Tillsättning av en annan sökande — Motiveringsskyldighet — Principen om god förvaltningssed — Tjänstens intresse — Uppenbart oriktig bedömning — Icke-diskrimineringsprincipen)

(2019/C 103/38)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Frederik Duym (Oostende, Belgien) (ombud: advokaten M. Velardo)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: M. Bauer och R. Meyer)

Saken

Talan med stöd av artikel 270 FEUF om ogiltigförklaring av den rådgivande urvalskommitténs beslut, vilket meddelades sökanden genom skrivelse av den 7 oktober 2016, att avslå hans ansökan om tjänst i samband med förfarandet för att utse en enhetschef för den nederländska enheten vid rådets översättningstjänst, och det därpå följande beslut som meddelades av rådets tillsättningsmyndighet den 20 december 2016 att utnämna A till tjänsten.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Frederik Duym ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens råd.

⁽¹⁾ EUT C 347, 16.10.2017.

Tribunalens dom av den 31 januari 2019 – Abdulkarim mot rådet(Mål T-559/17) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot Syrien — Frysning av tillgångar — Felaktig bedömning — Anpassning i tiden av verkningarna av en ogiltigförklaring)

(2019/C 103/39)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Mouhamad Wael Abdulkarim (Dubai, Förenade Arabemiraten) (ombud: advokaterna J.-P. Buyle och L. Cloquet)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: inledningsvis M. Veiga och I. Pouli, därefter I. Pouli och V. Piessevaux)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av rådets beslut (Gusp) 2017/917 av den 29 maj 2017 om ändring av beslut 2013/255/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien (EUT L 139, 2017, s. 62), av rådets genomförandeförordning (EU) 2017/907 av den 29 maj 2017 om genomförande av förordning (EU) nr 36/2012 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien (EUT L 139, 2017, s. 15), av rådets beslut (Gusp) 2018/778 av den 28 maj 2018 om ändring av beslut 2013/255/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien (EUT L 131, 2018, s. 16) och av rådets genomförandeförordning (EU) 2018/774 av den 28 maj 2018 om genomförande av förordning (EU) nr 36/2012 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien (EUT L 131, 2018, s. 1), i den del dessa rättsakter avser sökanden.

Domslut

- 1) Rådets beslut (Gusp) 2017/917 av den 29 maj 2017 om ändring av beslut 2013/255/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien, rådets beslut (Gusp) 2018/778 av den 28 maj 2018 om ändring av beslut 2013/255/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien och förordning (EU) nr 36/2012 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien och om upphävande av förordning (EU) nr 442/2011, i dess senaste lydelse enligt rådets genomförandeförordning (EU) 2017/907 av den 29 maj 2017 om genomförande av förordning (EU) nr 36/2012 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien och enligt rådets genomförandeförordning (EU) 2018/774 av den 28 maj 2018 om genomförande av förordning (EU) nr 36/2012 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien ogiltigförklaras, i den del dessa rättsakter avser Mouhamad Wael Abdulkarim.
- 2) Verkningarna av beslut 2017/917 och 2018/778 ska bibehållas gentemot Mouhamad Wael Abdulkarim fram till dess överklagandefristen löper ut eller, för det fall domen överklagas inom denna frist, fram till dess att överklagandet eventuellt avslås.
- 3) Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Mouhamad Wael Abdulkarim.

⁽¹⁾ EUT C 347, 16.10.2017.

Tribunalens dom av den 6 februari 2019 – Karp mot parlamentet

(Mål T-580/17) ⁽¹⁾

(Personalmål — Kontraktsanställda — Placering i lönegrad — Artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna — Klagomål som getts in för tidigt — Oegentlighet i det administrativa förfarandet — Avvisning — Rättsmedlens inbördes självständighet — Beslut att inte förnya anställningsavtalet för en kontraktsanställd för övriga uppgifter i samband med mammaledighet — Motiveringsskyldighet — På varandra följande visstidsanställningsavtal — Maktmissbruk — Rätt att bli hörd — Skadeståndsansvar)

(2019/C 103/40)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Kevin Karp (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna N. Lambers och R. Ben Ammar)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: Í. Ní Riagáin Düro och M. Windisch)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF med yrkande dels om ogiltigförklaring av parlamentets beslut att placera sökanden i tjänstegrupp II, grad 4, steg 1, inom ramen för det anställningsavtal som kontraktsanställd som ingåtts den 12 maj 2016 och som löpt ut den 11 november 2016, dels om skadestånd för den ideella och materiella skada som sökanden påstår sig ha lidit på grund av denna placering i lönegrad och på grund av att anställningsavtalet inte förnyats.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Kevin Karp ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 412, 4.12.2017.

Tribunalens dom av den 31 januari 2019 – Thun mot EUIPO (återgivning av en fisk)

(Mål T-604/17) ⁽¹⁾

(Gemenskapsformgivning — Registrerad gemenskapsformgivning — Ingen ansökan om förnyelse har lämnats in — Avförande av gemenskapsformgivningen när registreringen löpt ut — Ansökan om återställande av försutten tid — Kumulativa villkor — Omsorgsplikt — Delegering av befogenhet — Förlust av en rättighet)

(2019/C 103/41)

Rättegångsspråk: italienska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Thun SpA (Bolzano, Italien) (ombud: advokaten B. Giordano)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: L. Rampini)

Saken

Överklagande av ett beslut som meddelades av tredje överklagandenämnden vid EUIPO den 9 juni 2017 (ärende R 1680/2016-3) angående en ansökan om återställande av försutten tid.

Domslut

- 1) *Överklagandet avslås.*
- 2) *Thun SpA ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 369, 30.10.2017.

Tribunalens beslut av den 7 februari 2019 – Sumol + Compal Marcas/EUIPO – Jacob (Dr. Jacob's essentials)(Mål T-656/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket Dr. Jacob's essentials — Det äldre internationella ordmärket COMPAL ESSENCIAL — De äldre nationella och internationella figurmärkena FRUTA esencial och Compal FRUTA esencial — Relativa registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning 2017/1001))

(2019/C 103/42)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Sumol + Compal Marcas, SA (Carnaxide, Portugal) (ombud: advokaten A. De Sampaio)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Söder och D. Walicka)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Ludwig Manfred Jacob (Heidesheim, Tyskland) (ombud: advokaten W. Berlit)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 11 juli 2017 (ärende R 2067/2016-5), angående ett invändningsförfarande mellan Sumol + Compal Marcas och Ludwig Manfred Jacob.

Avgörande

- 1) Det beslut som femte överklagandenämnde vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) meddelade den 11 juli 2017 (ärende R 2067/2016-5) ogiltigförklaras.
- 2) EUIPO ska bära sina kostnader och ersätta de kostnader som Sumol + Compal Marcas, SA har haft.
- 3) Ludwig Manfred Jacob ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 402, 27.11.2017.

Tribunalens dom av den 31 januari 2019 – Alkarim for Trade and Industry mot rådet(Mål T-667/17) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot Syrien — Frysning av tillgångar — Oriktig bedömning — Anpassning av verkningarna i tiden av en ogiltigförklaring)

(2019/C 103/43)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Alkarim for Trade and Industry LLC (Tal Kurdi, Syrien) (ombud: advokaterna J.-P. Buyle och L. Cloquet)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: V. Piessevaux och A. Limonet)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av rådets genomförandebeslut (Gusp) 2017/1245 av den 10 juli 2017 om genomförande av beslut 2013/255/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien (EUT L 178, 2017, s. 13), rådets genomförandeförordning (EU) 2017/1241 av den 10 juli 2017 om genomförande av förordning (EU) nr 36/2012 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien (EUT L 178, 2017, s. 1), rådets beslut (Gusp) 2018/778 av den 28 maj 2018 om ändring av beslut 2013/255/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien (EUT L 131, 2018, s. 16) och av rådets genomförandeförordning (EU) 2016/840 av den 27 maj 2016 om genomförande av förordning (EU) nr 36/2012 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien (EUT L 131, 2018, s. 1), i den del som dessa rättsakter berör sökanden.

Domslut

- 1) Genomförandebeslut (Gusp) 2017/1245 av den 10 juli 2017 om genomförande av beslut 2013/255/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien, rådets beslut (Gusp) 2018/778 av den 28 maj 2018 om ändring av beslut 2013/255/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien och förordning (EU) nr 36/2012 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien och om upphävande av förordning (EU) nr 442/2011, i dess senaste lydelse enligt rådets genomförandebeslut (Gusp) 2017/1245 av den 10 juli 2017 om genomförande av beslut 36/2012 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien och i rådets genomförandebeslut (Gusp) 2018/774 av den 28 maj 2018 om genomförande av förordning nr 36/2012 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien, ogiltigförklaras till den del de berör Alkarim for Trade and Industry LLC.
- 2) Verkningarna av genomförandebeslut 2017/1245 och beslut 2018/778 kvarstår såvitt avser Alkarim for Trade and Industry fram till dess att tiden för överklagande löper ut, eller om ett överklagande inges inom denna tidsfrist, fram till ett eventuellt avslag på överklagandet.
- 3) Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som Alkarim for Trade and Industry har haft.

⁽¹⁾ EUT C 437, 18.12.2017.

Tribunalens dom av den 7 februari 2019 – Eglo Leuchten/ mot EUIPO – Di-Ka (Lampe)

(Mål T-766/17) ⁽¹⁾

(EU-design — Ogiltighetsförfarande — Registrerad EU-design i form av en ljusanordning — Skäl för ogiltighet — Äldre design — Individuell karaktär — Välinformerad användare — Designers grad av frihet — Artikel 6 I förordning (EG) nr 6/2002)

(2019/C 103/44)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Eglo Leuchten GmbH (Pill, Österrike) (ombud: advokaten H. Lauf)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Söder)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Di-Ka Vertriebs GmbH & Co. KG (Arnsberg, Tyskland) (ombud: advokaten M.-H. Hoffmann)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av tredje överklagandenämnden vid EUIPO den 26 september 2017 (ärende R 738/2016-3) angående ett ogiltighetsförfarande mellan Eglo Leuchten och Di-Ka Vertriebs.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas
- 2) Eglo Leuchten GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 22, 22.1.2018.

Tribunalens dom av den 7 februari 2019 – Eglo Leuchten mot EUIPO– Briloner Leuchten (Lampe)

(Mål T-767/17) ⁽¹⁾

(EU-design — Ogiltighetsförfarande — Registrerad EU-design i form av en ljusanläggning — Skäl för ogiltighet — Äldre design — Individuell karaktär — Välinformerad användare — Designers grad av frihet — Artikel 6 i förordning (EG) nr 6/2002)

(2019/C 103/45)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Eglo Leuchten GmbH (Pill, Autriche) (ombud: advokaten H. Lauf)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Söder)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Briloner Leuchten GmbH & Co. KG, tidigare Briloner Leuchten GmbH (Brilon, Tyskland) (ombud: advokaten M.-H. Hoffmann)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av tredje överklagandenämnden vid EUIPO den 26 september 2017 (ärende R 746/2016-3) angående ett ogiltighetsförfarande mellan Eglo Leuchten och Briloner Leuchten.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas
- 2) Eglo Leuchten GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 22, 22.1.2018.

Tribunalens dom av den 24 januari 2019 – Ilhan mot EUIPO – Time Gate (BIG SAM SPORTSWEAR COMPANY)(Mål T-785/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Figurmärket BIG SAM SPORTSWEAR COMPANY — Det äldre ordmärket SAM — Relativt registreringshinder — Rättighetsförlust till följd av passivitet — Bevisning som åberopats för första gången vid tribunalen — Artikel 54.2 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 61.2 i förordning (EU) 2017/1001) — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning 2017/1001))

(2019/C 103/46)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Ercan Ilhan (Istanbul, Turkiet) (ombud: advokaten S. Can)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: H. O'Neill och D. Walicka)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Time Gate GmbH (Köln, Tyskland) (ombud: advokaten R. Kunz-Hallstein)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 13 september 2017 (ärende R 974/2016-5) om ett ogiltighetsförfarande mellan Time Gate och M. Ilhan.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Ercan Ilhan ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 32, 29.1.2018.

Tribunalens dom av den 7 februari 2019 – TecAlliance mot EUIPO – Siemens (TecDocPower)(Mål T-789/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket TecDocPower — Det äldre EU-ordmärket TECDOC och det äldre EU-figurmärket TecDoc — Relativt registreringshinder — Varu- och tjänsteslagslikhet — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001) — Verkligt bruk av de äldre varumärkena — Artikel 42.2 och 42.3 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 47.2 och 47.3 i förordning 2017/1001))

(2019/C 103/47)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: TecAlliance GmbH (Ismaning, Tyskland) (ombud: advokaten P. Engemann)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Hanne)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Siemens AG (München, Tyskland) (ombud: advokaterna V. von Bomhard och J. Fuhrmann)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 14 september 2017 (ärende R 2433/2016-1) om ett invändningsförfarande mellan TecAlliance och Siemens.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) TecAlliance GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 42, 5.2.2018.

Tribunalens dom av den 24 januari 2019 – Brown Street Holdings mot EUIPO – Enesan (FIGHT LIFE)

(Mål T-800/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Ordmärket FIGHT LIFE — Äldre EU-ordmärke FIGHT FOR LIFE — Relativt registreringshinder — Förväxlingsrisk — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001) — Motiveringsskyldighet — Artikel 75 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 94 i förordning 2017/1001))

(2019/C 103/48)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Brown Street Holdings Ltd (Auckland, Nya Zeeland) (ombud: inledningsvis advokaterna C. Hufnagel, M. Kleespies, J. Clayton-Chen och A. Bender, därefter M. Kleespies och A. Bender)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Walicka och M. Fischer)

Motpart vid överklagandenämnden: Enesan AG (Zürich, Schweiz)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 26 september 2017 (ärende R 36/2017-2) angående ett invändningsförfarande mellan Brown Street Holdings och Enesan.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av andra överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 26 september 2017 (ärende R 36/2017-2) ogiltigförklaras i den del det innebar avslag på invändningen mot ansökan om registrering av det sökta varumärket för varor i klass 5 i Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid varumärkesregistrering av den 15 juni 1957, med ändringar och tillägg.

2) EUIPO ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Brown Street Holdings Ltd.

⁽¹⁾ EUT C 42, 5.2.2018.

Tribunalens dom av den 30 januari 2019 – Bekat mot EUIPO – Borbet (ARBET)

(Mål T-79/18) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket ARBET — Äldre nationella varumärket BORBET — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Känneteckenslikhet — Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 103/49)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Arif Oliver Bekat (Esslingen, Tyskland) (ombud: advokaten P. Kohl)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Eberl, D. Hanf och D. Walicka)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Borbet GmbH (Hallenberg, Tyskland) (ombud: advokaten J. Krenzel)

Saken

Överklagande av det beslut som fjärde överklagandenämnden vid EUIPO meddelade den 6 december 2017 (ärende R 1117/2017-4), angående ett invändningsförfarande mellan Borbet och Bekat.

Domslut

- 1) Överklagandet avslås.
- 2) Arif Oliver Bekat ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 134, 16.4.2018.

Tribunalens dom av den 5 februari 2019 – Gruppo Armonie/EUIPO (ARMONIE)

(Mål T-88/18) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket ARMONIE — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 103/50)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Gruppo Armonie SpA (Casalgrande, Italien) (ombud: advokaten G. Medri)

Svarande: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: L. Rampini)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 15 december 2017 (ärende R 2063/2017-5) om en ansökan om registrering av figurmärket ARMONIE som EU-varumärke.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Gruppo Armonie SpA ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 134, 16.4.2018.

Tribunalens dom av den 31 januari 2019 – DeepMind Technologies mot EUIPO (STREAMS)

(Mål T-97/18) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket STREAMS — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c och 7.2 i förordning (EU) 2017/1001 — EUIPO:s tidigare praxis)

(2019/C 103/51)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: DeepMind Technologies Ltd (London, Förenade kungariket) (ombud: T. St Quintin, barrister, K. Gilbert och G. Lodge, solicitors)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: inledningsvis V. Ruzek och D. Walicka, därefter V. Ruzek och H. O'Neill)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 27 november 2017 (ärende R 35/2017-1) om en ansökan om registrering av ordkännetecknet STREAMS som EU-varumärke.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) DeepMind Technologies Ltd ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 134, 16.4.2018.

Tribunalens dom av den 24 januari 2019 – Multifit mot EUIPO (TAKE CARE)

(Mål T-181/18) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket TAKE CARE — Relativt registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 103/52)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Tyskland) (ombud: advokaterna N. Weber och L. Thiel)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Eberl och M. Fischer)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 4 januari 2018 (ärende R 845/2017-5) angående en ansökan om registrering som EU-varumärke av figurkännetecknet TAKE CARE.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Multifit Tiernahrungs GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 161, 7.5.2018.

Tribunalens dom av den 30 januari 2019 – Arezzo Indústria e Comércio mot EUIPO (SCHUTZ)

(Mål T-256/18) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket SCHUTZ — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b och c i förordning (EU) 2017/1001))

(2019/C 103/53)

Rättegångsspråk: portugisiska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Arezzo Indústria e Comércio, SA (Belo Horizonte, Brasilien) (ombud: advokaterna A. Sebastião och J.M. Pimenta)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Crespo Carrillo)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 12 februari 2018 (ärende R 661/2017-4) om registrering av ordkännetecknet SCHUTZ som EU-varumärke.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Arezzo Indústria e Comércio, SA ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 231, 2.7.2018.

Tribunalens dom av den 6 februari 2019 – Marry Me Group mot EUIPO (MARRY ME)

(Mål T-332/18) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket MARRY ME — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 103/54)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Marry Me Group AG (Zug, Schweiz) (ombud: advokaten G. Theado)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Schäfer och D. Walicka)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 5 mars 2018 (ärende R 806/2017-5) angående en ansökan om registrering som EU-varumärke av ordkännetecknet MARRY ME.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Marry Me Group AG ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 259, 23.7.2018.

Tribunalens dom av den 6 februari 2019 – Marry Me Group mot EUIPO (marry me)
(Mål T-333/18) ⁽¹⁾
(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket marry me — Absolut
registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001)
(2019/C 103/55)
Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Marry Me Group AG (Zug, Schweiz) (ombud: advokaten G. Theado)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Schäfer och D. Walicka)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 5 mars 2018 (ärende R 807/2017-5) angående en ansökan om registrering som EU-varumärke av figurkännetecknet marry me.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Marry Me Group AG ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 259, 23.7.2018.

Tribunalens dom av den 31 januari 2019 – Geske mot EUIPO (SATISFYERMEN)(Mål T-427/18) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket SATISFYERMEN — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001 — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning 2017/1001 — Motiveringsskyldighet — Artikel 94 första meningen i förordning 2017/1001)

(2019/C 103/56)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: André Geske (Lübbecke, Tyskland) (ombud: advokaten R. Albrecht)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Sesma Merino och S. Hanne)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 10 maj 2018 (ärende R 2603/2017-1) angående en ansökan om registrering av figurmärket SATISFYERMEN som EU-varumärke.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) André Geske ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 301, 27.8.2018.

Tribunalens beslut av den 30 januari 2019 – Spliethoff's Bevrachtungskantoor mot kommissionen(Mål T-149/16) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring — Finansiellt stöd avseende fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE) — Transportsektorn för perioden 2014 – 2020 — Litispendens — Avvisning)

(2019/C 103/57)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Spliethoff's Bevrachtungskantoor BV (Amsterdam, Nederländerna) (ombud: inledningsvis advokaten P. Glazener, därefter advokaterna Y. de Vries och D. Coumans och slutligen advokaterna Y. de Vries och J. de Kok)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Hottiaux och J. Samnadda)

Saken

Talan väckt med stöd av artikel 263 FEUF i vilken det yrkas ogiltigförklaring av kommissionens genomförandebeslut C (2015) 5274 final av den 31 juli 2015 angående upprättandet av en förteckning över förslag som godkänts för finansiellt unionsstöd inom ramen för fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE) – transportsektorn, efter en ansökningsomgång som inletts den 11 september 2014 och på grundval av ett flerårigt arbetsprogram.

Avgörande

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Spliethoff's Bevrachtungskantoor BV och Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 211, 13.6.2016.

Tribunalens beslut av den 29 januari 2019 – L'Huillier mot Gollnisch och parlamentet**(Mål T-624/16 TO) ⁽¹⁾****(Tredjemanstalan — Avslag på ansökan om intervention från tredjeman — Avvisning)****(2019/C 103/58)****Rättegångsspråk: franska****Parter**

Tredjeman: Guillaume L'Huillier (Etterbeek, Belgien) (ombud: advokaten A. Varaut)

Sökande i målet rörande huvudsaken: Bruno Gollnisch (Villiers-le-Mahieu, Frankrike) (ombud: advokaten B. Bonnefoy-Claudet)

Svarande i målet rörande huvudsaken: Europaparlamentet (ombud: M. Ecker och L. Vétillard)

Saken

Tredjemanstalan avseende domen av den 7 mars 2018, Gollnisch/parlamentet (T-624/16, ej publicerad, överklagad, EU:T:2018:121).

Avgörande

- 1) *Tredjemanstalan ogillas.*
- 2) *Guillaume L'Huillier ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europaparlamentet.*
- 3) *Bruno Gollnisch ska bära sina rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 383, 17.10.2016.

Tribunalens beslut av den 21 januari 2019 – Pilatus Bank mot ECB**(Mål T-687/18 R)****(Interimistiskt förfarande — Ekonomisk och monetär politik — Särskild tillsyn över kreditinstitut — Begäran om uppskov med verkställigheten — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)****(2019/C 103/59)****Rättegångsspråk: engelska****Parter**

Sökande: Pilatus Bank plc (Ta'Xbiex, Malta) (ombud: advokaterna O.H. Behrends, M. Kirchner och L. Feddern)

Svarande: Europeiska centralbanken (ombud: E. Yoo, M. Puidokas och A. Karpf)

Saken

Ansökan med stöd av artiklarna 278 FEUF och 279 FEUF om uppskov med verkställigheten av ett beslut av Europeiska centralbanken som ingick i ett epostmeddelande av den 10 september 2018, i vilket ECB krävde att all sökandens kommunikation med ECB skulle göras via den person som utsetts av den materiska finansmyndigheten eller med denna persons godkännande.

Avgörande

- 1) *Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.*
- 2) *Frågan om rättegångskostnader anstår.*

Talan väckt den 14 december 2018 – Aquind mot Acer

(Mål T-735/18)

(2019/C 103/60)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Aquind Ltd (Wallsend, Förenade Kungariket) (ombud: S. Goldberg, E. White och C. Davis, Solicitors)

Svarande: Byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslut A-001-2018 av den 17 oktober 2018 från Acers överklagandenämnd och Acers beslut 05/2018 av den 19 juni 2018, vilket det förstnämnda beslutet fastställer,
- pröva de i första hand anförda grunderna i ansökan vilka rör: i) den omständigheten att Acer och Acers överklagandenämnd felaktigt ansåg att sökanden först måste ansöka om och få ett beslut meddelat om gränsöverskridande kostnadsfördelning innan ett beslut enligt artikel 17 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 714/2009 ⁽¹⁾ kan antas (fjärde grunden), och ii) den omständigheten att Acer och Acers överklagandenämnd underlät att beakta att det, rättsligt sett, var omöjligt för sökanden att driva den föreslagna sammanlänkningen i Frankrike utan att beviljas ett undantag (sjätte grunden),
- pröva varje enskild grund som anförts i ansökan för sig, för att undvika ytterligare oenighet kring dessa tvistiga omständigheter när Acer på nytt prövar begäran om undantag, och
- förplikta Acer att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden nio grunder.

1. Första grunden: Acer gjorde en felaktig tolkning av artikel 17.1 i förordning nr 714/2009 genom att tillåta ett utrymme för skönsmässig bedömning i samband handläggningen av en begäran om undantag.

Mot bakgrund av de objektiva kriterierna i artikel 17.1 i förordning nr 714/2009 bör svarandens utrymme för skönsmässig bedömning begränsas till en kontroll av huruvida dessa kriterier är uppfyllda.

2. Andra grunden: Acer gjorde en felaktig tolkning av förordning nr 714/2009 genom att slå fast att en begäran om undantag endast kunde beviljas som en sista utväg.

Det förefaller inte finnas någon grund för att anse att beviljande av ett undantag ska ses som en sista utväg.

3. Tredje grunden: Acer gjorde en felaktig bedömning av den bevisbörda och de beviskrav som ställs för att ett undantag ska kunna beviljas enligt artikel 17.1 i förordning nr 714/2009.

Acer förfaller ha krävt att sökanden skulle bevisa något som inte går att bevisa (*probatio diabolico*).

4. Fjärde grunden: Acer gjorde en felaktig tolkning av förhållandet mellan artikel 17.1 i förordning nr 714/2009 och artikel 12 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 347/2013⁽²⁾, och därför utgick ifrån att sökandens sammanlänkning kunde omfattas av förfarandet för gränsöverskridande kostnadsfördelning, samt underlät att beakta de problem som var förbundna med detta förfarande.

— Det är fel att påstå att ett undantag endast kan beviljas efter det att det har visats att ett reglerat system, i den mening som avses i artikel 12 i förordning nr 347/2013, inte finns tillgängligt. Ett sådant system bör vara frivilligt och inte vara tillämpligt när ett undantag har beviljats.

— Acers ställningstagande kan bero på de risker som är förenade med tillämpningen av ett reglerat system inte har beaktats.

5. Femte grunden: Acer åsidosatte den i unionsrätten grundläggande rättssäkerhetsprincipen och principen om berättigade förväntningar genom att inte beakta fast rättspraxis vid bedömningen av hur förordning nr 714/2009 ska tolkas och genom att anta ett helt annat synsätt.

— Sökanden måste kunna lita på gällande regleringspraxis och de principer vid bedömningen av begäran om undantag som har etablerats i beslut från Europeiska kommissionen.

6. Sjätte grunden: Acer gjorde en felaktig tillämpning av artikel 17.1 b i förordning nr 714/2009 genom att inte beakta de restriktioner som enligt fransk rätt tillämpas på systemansvariga för elöverföringssystemet i Frankrike som inte är RTE.

— Eftersom restriktionerna enligt fransk rätt inte har visat sig vara oförenliga med unionsrätten borde de ha beaktats av svaranden vid bedömningen av huruvida investeringen skulle göras utan ett beviljande av undantag.

— Det finns ingen gräns för vilken typ av risker som kan beaktas vid bedömningen av villkoret i artikel 17.1 b i förordning nr 714/2009.

7. Sjunde grunden: Acer gjorde en felaktig tillämpning av artikel 17.1 b i förordning nr 714/2009 genom att inte beakta behovet av att ha säkra inkomster på lång sikt för att sökanden ska kunna få sin sammanlänkning finansierad.

Risker med ett projekt kan leda till att den nödvändiga finansieringen uteblir. Riskernas påverkan på sökandens möjligheter att säkerställa finansieringen borde därför ha beaktats.

8. Åttonde grunden: Acer gjorde en felaktig tillämpning av artikel 17.1 b i förordning nr 714/2009 genom att inte beakta den samlade betydelsen av varje enskild risk som sökandens sammanlänkning löpte.

Det övergripande risk-/nyttförhållandet avgör huruvida en investering kommer att lyckas. En analys av varje enskild risk för sig är därför inte tillräcklig.

9. Nionde grunden: Acers överklagandenämnd var inte tillräckligt noggrann i sin prövning av sökandens begäran.

Med hänsyn till överklagandenämndens befogenheter och den viktiga fråga den hade att avgöra, borde den ha varit mer noggrann i sitt beslutstagande.

- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 714/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel och om upphävande av förordning (EG) nr 1228/2003 (EUT L 211, 14.8.2009, s. 15).
- (²) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 347/2013 av den 17 april 2013 om riktlinjer för transeuropeiska energinfrastrukturer och om upphävande av beslut nr 1364/2006/EG och om ändring av förordningarna (EG) nr 713/2009, (EG) nr 714/2009 och (EG) nr 715/2009 (EUT L 115, 25.4.2013, s. 39).

Talan väckt den 18 december 2018 – ZZ mot ECB

(Mål T-741/18)

(2019/C 103/61)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: M. Demetriou, QC, D. Piccinin, Barrister, E. Poulton, L. Carlisle, och R. Molesworth, Solicitors)

Svarande: Europeiska centralbanken (ECB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara ECB:s beslut av den 10 oktober 2018 avseende sökandens tiltänkta förvärv av ett kvalificerat innehav i bank A (ECB-SSM-2018-LV-2) och
- förplikta ECB att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: ECB har inte visat att sökanden inte varit öppen i sitt handlande gentemot berörda myndigheter.
 - Sökanden har gjort gällande att de bevis som ECB åberopat i det angripna beslutet inte visar eller utgör någon grund för ECB:s slutsats att sökanden underlåtit att vara öppen så till den grad att hans integritet kan ifrågasättas.
 2. Andra grunden: Rättslig felbedömning att sökandens oskyldiga handlande med en utomstående part ger upphov till tvivel om sökandens integritet.
 - Sökanden har gjort gällande att ECB gjort en rättslig felbedömning när den dragit slutsatsen att sökandens handlande med en utomstående part kan ge upphov till tvivel rörande hans integritet, när ECB godtar att sökanden då inte kände till några felaktigheter som den utomstående ska ha gjort, när sökanden var ett oskyldigt offer för dessa felaktigheter.
-

Talan väckt den 30 december 2018 – Lazarus Szolgálató és Kereskedelmi mot kommissionen**(Mål T-763/18)**

(2019/C 103/62)

Rättegångsspråk: ungerska

Parter*Sökande:* Lazarus Szolgálató és Kereskedelmi Kft. (Lazarus Kft.) (Békés, Ungern) (ombud: advokaten L. Szabó)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska,

- i första hand, ogiltigförklara kommissionens beslut SA. 29432 – CP 290/2009 – Ungern – ”stöd för anställning av arbetstagare med funktionshinder som uppgetts vara rättsstridigt på grund av lagstiftningens diskriminerande verkan” av den 20 juli 2011 (nedan kallat det i första hand angripna beslutet),
- i andra hand, ogiltigförklara kommissionens beslut SA.45498 (FC/2016) – ”Klagomål från OPS Újpest-lift Kft. rörande det statliga stöd som utbetalats till företag som anställt funktionshindrade arbetstagare mellan 2006 och 2012” av den 25 januari 2017 (nedan kallade det i andra hand angripna beslutet), och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en grund för varje yrkande.

1. Grund som åberopas till stöd för förstahandsyrkandet: Felaktig rättstillämpning och felaktig bedömning av tillgänglig bevisning
 - De ungerska myndigheterna beviljade rättsstridigt statligt stöd till 21 konkurrenter till sökanden, i strid med artikel 107.1 FEUF. Detta stöd avsåg inte endast extrakostnader som uppkommer i samband med anställning av funktionshindrade arbetstagare, utan det finansierade även de stödmottagande företagens totala kostnader och medförde därigenom en snedvridning av konkurrensen. I det i första hand angripna beslutet angav kommissionen att det totala stödbelopp som beviljades de mottagande företagen inte överstiger det totala beloppet för det stöd som kan beviljas enligt artiklarna 41 och 42 i den allmänna gruppundantagsförordningen ⁽¹⁾ och att det ifrågasatta stödet därför vid första påseende är förenligt med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 107.3 FEUF. Det i första hand angripna beslutet behandlar inte de skadliga verkningarna av de nationella stödåtgärderna för sökanden och åsidosätter därigenom sökandens processuella rättigheter enligt artikel 108.2 FEUF.
2. Grund som åberopas till stöd för andrahandsyrkandet: Felaktig rättstillämpning och uppenbar missuppfattning av tillgänglig bevisning

- Kommissionen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning och uppenbar missuppfattning av tillgänglig bevisning när den i det i andra hand angripna beslutet slog fast att klagomålet från OPS Újpest-lift Kft. inte innehöll några nya rättsliga eller faktiska omständigheter som kunde ändra kommissionens bedömning i fråga om ärendet SA. 29432 – CP 290/2009. Det i andra hand angripna beslutet behandlar inte de skadliga verkningarna av de nationella stödåtgärderna för sökanden och åsidosätter därigenom sökandens processuella rättigheter enligt artikel 108.2 FEUF.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 av den 6 augusti 2008 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna [107 och 108 FEUF] EUT L 214, 2008, s. 3).

Talan väckt den 8 januari 2019 – Republiken Tjeckien mot kommissionen

(Mål T-13/19)

(2019/C 103/63)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Parter

Sökande: Republiken Tjeckien (ombud: M. Smolek, J. Vlácil y O. Serdula)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att Europeiska kommissionen har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 4.3 i Fördraget om Europeiska unionen i förening med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, genom att inte – i samband med Republiken Tjeckiens villkorliga tillhandahållande av traditionella egna medel uppgående till 40 482 255 CZK – väcka talan mot Republiken Tjeckien för underlåtelse att uppfylla sina skyldigheter i detta sammanhang eller återbetala det ifrågavarande beloppet, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för talan har sökanden åberopat en enda grund.

Republiken Tjeckien anser att Europeiska kommissionens skyldighet att vidta ovannämnda åtgärd följer av principen om lojalt samarbete som föreskrivs i artikel 4.3 i Fördraget om Europeiska unionen i förening med rätten till effektivt rättsligt skydd som föreskrivs nere i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

Med hänsyn till att det följer av domstolens rättspraxis⁽¹⁾ att endast domstolen i en talan om fördragsbrott slutgiltigt kan avgöra en tvist mellan en medlemsstat och Europeiska kommissionen på området för traditionella egna medel måste Europeiska kommissionen i samband med genomförandet av den ifrågavarande villkorliga betalningen väcka en sådan talan utan onödigt dröjsmål eller återbetala denna betalning om den inte finner några skäl för att väcka talan.

Republiken Tjeckien gjorde en villkorlig betalning av det aktuella beloppet till Europeiska kommissionens konto redan år 2015. Europeiska kommissionen har emellertid inte väckt talan om fördragsbrott i det fallet och har inte återbetalat det ifrågavarande villkorligt inbetalda beloppet, trots att Republiken Tjeckien formellt uppmanat den att göra det. Republiken Tjeckien anser därför att villkoren är uppfyllda för att konstatera att kommissionen har underlåtit att agera.

⁽¹⁾ Jämför dom av den 25 oktober 2017, Slovakien/kommissionen (C-593/15 P and C-594/15 P, EU:C:2017:800) och dom av den 25 Oktober 2017, Rumänien/kommissionen (C-599/15 P, EU:C:2017:801).

Talan väckt den 11 januari 2019 – AD mot Echa**(Mål T-25/19)**

(2019/C 103/64)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter***Sökande:* AD (ombud: advokaterna L. Levi och N. Flandin)*Svarande:* Europeiska kemikaliemyndigheten**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara svarandens beslut av den 28 mars 2018 om att inte förnya sökandens anställningsavtal med CPVO,
- ogiltigförklara meddelandet om ledig tjänst som offentliggjorts den 9 mars 2018 av CPVO angående en tillfällig anställning FG II, i den mån det avser en tjänst som till sitt innehåll är identisk med de uppgifter som sökanden utfört som tillfälligt anställd enligt avtalet,
- i förekommande fall ogiltigförklara svarandens beslut av den 1 oktober 2018, som delgavs sökanden den 2 oktober 2018, om avslag på sökandens klagomål mot beslutet att inte förnya anställningsavtalet,
- förplikta sökanden att utge ersättning för de saksador och ideella skador som sökanden lidit och
- förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av de Arbetsinstruktioner som CPVO utfärdat avseende förnyande av anställningsavtal och principen om likabehandling och ickediskriminering.
 2. Andra grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten.
 3. Tredje grunden: Åsidosättande av rätten till försvar och rätten att yttra sig.
 4. Fjärde grunden: Åsidosättande av omsorgsplikten.
 5. Femte grunden: De skäl som CPVO anfört för att vägra att förnya anställningsavtalet grundas på ett uppenbart misstag och visar förekomsten av maktmissbruk.
-

Talan väckt den 15 januari 2019 – AF mot FRA**(Mål T-31/19)**

(2019/C 103/65)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter***Sökande:* AF (ombud: advokaterna L. Levi och N. Flandin)*Svarande:* Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (FRA)**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara svarandens beslut av den 9 maj 2018 att upprätta en förteckning över tillfälligt anställda som föreslås för omklassificering år 2017, då sökanden inte fanns med i denna förteckning,
- om nödvändigt även ogiltigförklara FRA:s beslut, som sökanden mottog den 5 oktober 2018, att avslå sökandena klagomål över nämnda beslut,
- förplikta svaranden att utge ersättning för den ekonomiska förlust som har åsamkats sökanden. och
- förplikta FRA att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden avser ett åsidosättande av artikel 54 i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen samt av artikel 30 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna och av artikel 3 i det beslut som fattades av FRA:s direktion att fastställa allmänna tillämpningsföreskrifter för artikel 54 i anställningsvillkoren.
2. Andra grunden avser ett åsidosättande av rätten till god förvaltning i den mening som avses i artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
3. Tredje grunden avser ett åsidosättande av rättsäkerhetsprincipen och av principen om skydd för berättigade förväntningar.

Talan väckt den 17 januari 2019 – Harrington Padrón mot rådet**(Mål T-32/19)**

(2019/C 103/66)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter***Sökande:* Katherine Nayarith Harrington Padrón (Caracas, Venezuela) (ombud: advokaterna L. Giuliano och F. Di Gianni)*Svarande:* Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2018/1656 av den 6 november 2018 ⁽¹⁾ och rådets genomförandeförordning (EU) 2018/1653 av den 6 november 2018 ⁽²⁾ i den del de rör sökanden, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden som enda grund att rådet gjort en felaktig bedömning genom att slå fast att sökandens namn ska bibehållas på förteckningarna i bilaga I till rådets beslut (Gusp) 2017/2074 av den 13 november 2017 ⁽³⁾ och bilaga IV till rådets förordning (EU) 2017/2063 av den 13 november 2017 ⁽⁴⁾, trots att sökanden inte längre är biträdande riksåklagare och inte knuten till de styrande venezuelanska myndigheterna.

⁽¹⁾ Rådets beslut (Gusp) 2018/1656 av den 6 november 2018 om ändring av beslut (Gusp) 2017/2074 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 276, s. 10).

⁽²⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) 2018/1653 av den 6 november 2018 om genomförande av förordning (EU) 2017/2063 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 276, s. 1).

⁽³⁾ Rådets beslut (Gusp) 2017/2074 av den 13 november 2017 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 295, s. 60).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EU) 2017/2063 av den 13 november 2017 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 295, s. 14).

Talan väckt den 21 januari 2019 – Portugal mot kommissionen

(Mål T-38/19)

(2019/C 103/67)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Republiken Portugal (ombud: L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa, P. Estêvão och J. Saraiva de Almeida)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut C(2018) 7424 av den 16 november 2018, delgivet den 19 november 2018, om undantagande från unionsfinansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGF) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) ⁽¹⁾, i den mån beslutet innebär att ett belopp på 8 703 417,29 euro avseende utgifter som Republiken Portugal har deklarerat i fråga om tvärvillkor för budgetåren 2014–2016 undantas från unionsfinansiering, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två huvudgrunder och en andrahandsgrund.

Första grunden: Felaktig rättstillämpning genom att kommissionen bedömt att det portugisiska systemet inte är tillräckligt strängt – åsidosättande av artikel 24 i förordning (EG) nr 73/2009 ⁽²⁾ och åsidosättande av artiklarna 54.1 c andra stycket och 71 i förordning (EG) nr 1122/2009 ⁽³⁾.

Andra grunden:

- 1) "Beräkningen av den finansiella korrigeringen" – Kommissionen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning, åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar och åsidosättande av proportionalitetsprincipen och artikel 52 i förordning (EU) nr 1306/2013.
- 2) Åsidosättande av proportionalitetsprincipen.

Andrahandsgrunden:

Medelhög sanktion och teknisk otydlighet i kommissionens eget dokument C(2015) 3675 (bilaga A.5) – felaktig rättstillämpning och åsidosättande av proportionalitetsprincipen.

- (¹) Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2018/1841 av den 16 november 2018 om undantagande från unionsfinansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGF) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) [delgivet med nr C(2018) 7424] (EUT L 298, 2018, s. 34).
- (²) Rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare, om ändring av förordningarna (EG) nr 1290/2005, (EG) nr 247/2006 och (EG) nr 378/2007 samt om upphävande av förordning (EG) nr 1782/2003 (EUT L 30, 2009, s. 16).
- (³) Kommissionens förordning (EG) nr 1122/2009 av den 30 november 2009 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 73/2009 vad gäller tvärvillkor, moduler och det integrerade administrations- och kontrollsystem inom de system för direktstöd till jordbrukare som införs genom den förordningen och om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 när det gäller tvärvillkoren för stöd inom vinsektorn (EUT L 316, 2009, s. 65).

Talan väckt den 24 januari 2019 – WV mot Europeiska utrikestjänsten

(Mål T-43/19)

(2019/C 103/68)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: WV (ombud: advokaten É. Boigelot)

Svarande: Europeiska utrikestjänsten

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut om avslag på begäran om ersättning som tillsättningsmyndigheten fattade den 28 mars 2018 och, vid behov, ogiltigförklara beslutet av den 26 oktober 2018 att avslå klagomålet av den 26 juni 2018,
- följaktligen, vid bifall till den begäran om ersättning som sökanden framställde enligt artikel 90.1 i tjänsteföreskrifterna och som beskrevs i skrivelsen av den 29 november 2017, tillerkänna sökanden ersättning från Europeiska utrikestjänsten på beloppet 690 000 euro, som fastställdes den 31 januari 2019 med förbehåll för höjning under förhandlets gång, såsom skäligt belopp för materiella, ideella och yrkesmässiga skador och skadat anseende, med förbehåll för rätten att kräva ersättning för förlust av framtida inkomster till följd av en eventuell uppsägning från institutionerna, och
- förplikta svaranden att ersätta samtliga rättegångskostnader, i enlighet med artikel 134 i tribunalens rättegångsregler.

Grunder och huvudargument

Till stöd för talan återoppar sökanden en grund, vilken avser åsidosättande av bland annat artiklarna 12, 12a, 22b, 24, 25 och 26 i tjänsteföreskrifterna, av artiklarna 1 och 2 i bilaga IX till tjänsteföreskrifterna och av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 2001, s. 1).

Sökanden gör också gällande ett åsidosättande av artiklarna 41, 47 och 52 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, Europakonventionen, rätten till försvar, principen om ett kontradiktoriskt förfarande och artikel 296 FEUF.

Vidare anser sökanden att institutionen gjort sig skyldig till rättsmissbruk, åsidosättande av handlägningsregler och uppenbart åsidosättande av principen om berättigade förväntningar och principen om parternas likställdhet i processen. Sökanden anser att det angripna beslutet innehåller ett åsidosättande av den princip som kräver att institutionen endast ska fatta beslut på grundval av lagligen godtagbara skäl, det vill säga skäl som är relevanta och inte innehåller uppenbart felaktiga bedömningar i faktiskt eller rättsligt hänseende, samt ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen, av biståndsskyldigheten och omsorgsplikten, av principen om skälig tidsåtgång och av principen om god förvaltning.

Det angripna beslutet grundar sig således på en partiell, partisk och tendentiös bedömning av omständigheter och tillämpliga rättsregler.

Sökanden gör gällande att det utan tvekan finns ett orsakssamband mellan de fel som tillsättningsmyndigheten gjort sig skyldig till och skador som uppstått, eftersom dessa fel orsakat allvarlig skada med avseende på sökandens yrkesmässiga, moraliska och finansiella integritet. De fel som begåtts är nämligen ägnade att fläcka ner eller till och med omindetgöra sökandens anseende i förhållande till interna och externa aktörer och orsaka en faktisk förlust av yrkesmässiga utvecklingsmöjligheter genom att placera sökanden i en situation av vanmakt, vilken är en följd av ständig oro och osäkerhet avseende framtiden.

Talan väckt den 23 januari 2019 – Dansk Erhverv mot kommissionen

(Mål T-47/19)

(2019/C 103/69)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Dansk Erhverv (Köpenhamn, Danmark) (ombud: advokaten T. Mygind)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut C(2018) 6315 slutligt av den 4 oktober 2018 rörande statligt stöd SA.44865 (2016/FC) – Tyskland – Påstått statligt stöd till tyska gränsbutiker för alkohol och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan återoppar sökanden en grund, avseende att kommissionen åsidosatt sökandens processuella rättigheter i egenskap av berörd person enligt artikel 108.2 FEUF samt artiklarna 4.4, 12.1 och 24.1 i genomförandeförordningen ⁽¹⁾ genom att underlåta att inleda det formella granskningsförfarandet enligt artikel 108.2 FEUF trots att det förelegat allvarliga svårigheter med att bedöma det ifrågavarande statliga stöd som avses i ansökan angående det administrativa förfarandet med "exportdeklarationen", och i synnerhet att gränsbutikerna befriats från skyldighet att kräva en deposition och därmed att betala deponerad mervärdesskatt, liksom befrielse från skyldigheten att kräva pant enligt den ordning som gäller enligt tyska regler för drycker förpackade i burkar. Kommissionen har därmed gjort felaktiga rättsliga bedömningar och uppenbara missbedömningar av sakomständigheterna när det gäller, för det första, huruvida förfarandet avseende "exportdeklarationen" är förenligt med Tysklands skyldigheter enligt artikel 4.3 i förpackningsdirektivet ⁽²⁾ och principen om att förorenaren betalar, samt med den skyldighet att ta ut en pant enligt tyska förpackningsregler. Kommissionen har för det andra gjort en felaktig bedömning av statsstödsverkningarna av Tysklands underlåtenhet att kräva mervärdesskatt genom förfarandet med "exportdeklarationer".

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/852 av den 30 maj 2018 om ändring av direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall (EUT L 150, 2018, s. 141)

Överklagande ingett den 28 januari 2019 – smart things solutions mot EUIPO – Samsung Electronics (smart:)things)

(Mål T-48/19)

(2019/C 103/70)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: smart things solutions GmbH (Seefeld, Tyskland) (ombud: advokaten R. Dissmann)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Samsung Electronics GmbH (Schwalbach am Taunus, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden vid tribunalen

Omtvistat varumärke: EU-figurmärket smart:)things i färgerna svart och grönt – EU-varumärke nr 10 914 836

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 20 november 2018 i ärende R 835/2018-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet, och

— förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund(er)

- Åsidosättande av artikel 7.1 b och c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 95.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

**Överklagande ingett den 28 januari 2019 – View, Inc mot EUIPO
(CREATE DELIGHTFUL HUMAN ENVIRONMENTS)****(Mål T-49/19)**

(2019/C 103/71)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter***Klagande:* View, Inc (Milpitas, Delaware, Förenta staterna) (ombud: G. Tritton, Barrister)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Omtvistat varumärke:* Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av ordmärket CREATE DELIGHTFUL HUMAN ENVIRONMENTS – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen nr 1 381 213*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 27 november 2018 i ärende R 1625/2018–2**Yrkanden***Klaganden yrkar att tribunalen ska*

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 7.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 28 januari 2019 – Casual Dreams mot EUIPO López Fernández (Dayaday)**(Mål T-50/19)**

(2019/C 103/72)

*Överklagandet är avfattat på spanska***Parter***Klagande:* Casual Dreams, SLU (Manresa, Spanien) (ombud: advokaten A. Tarí Lázaro)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Miguel Ángel López Fernández (Fuensalida, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökandet: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "Dayaday" – Registreringsansökan nr 13 243 563

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 16 november 2018 i ärende R 2097/2018-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- delvis ogiltigförklara det överklagade beslutet av andra överklagandenämnden den 27 november 2018 i ärende R 2097/2018-5, genom vilket överklagandet av EUIPO:s invändningsenhets beslut nr B 2 469 545 av den 17 december 2015 delvis avslogs,
- delvis ogiltigförklara det överklagade beslutet, på grundval av artikel 8.1 b i förordningen om EU-varumärken, i den del som avslaget på invändningen och överklagandet bekräftas här i med avseende på varorna i klasserna 9, 16 och 24,
- avslå den ansökan om registrering av EU-varumärke nr 13 243 563 som ingetts av motparten vid överklagandenämnden med avseende på följande varor:
 - Klass 09 "Optiska apparater för ökning och korrigering; Produkter för att öka synen; Optiska produkter; Optiska apparater och instrument; Optiskt glas; Utbytbara linser; Antireflex-linser; Linser av plast; Oftalmologiska linser; Optiska linser; Linssystem; Solglasögon; Synkorrigering linser; Fodral till solglasögon; Synkorrigering linser [optiska]; Oftalmiska linser av glas; Bågar till glasögon och solglasögon; Kedjor till solglasögon; Clips för glasögon; Band till solglasögon; Linser för solglasögon; Optiska linser till solglasögon; Bågar till solglasögon; Graderade optiska artiklar; Kedjor till glasögon; Snören till glasögon; Glas till glasögon; Optiska glas; Fodral [ask] till kontaktlinser; Fodral anpassade till kontaktlinser; Fodral till glasögon; Fodral till linser; Fodral till kontaktlinser; Glasögon [optiska]; Låsglasögon; Glasögon till barn; Polarisering glasögon; Glasögonbågar; Glasögonbågar som har plockats isär; Glasögonskälmar; Skyddande skälmar till glasögon; Skydd till glasögon; Glasögon; Glasögon [linser]; Korrigering glasögon; Glasögonskydd; Skidglasögon; Cykelglasögon; Bågar till glasögon; Glasögon (tillhörande kedjor); Sport (glasögon); Glasögon (tillhörande fodral); Bågar till solglasögon; Särskilda glasögon för snö; Simglasögon; Skyddande sportglasögon; Glasögon till sport".
 - Klass 16 "Klister för pappersartiklar eller hemmet; konstverk, pappersfigurer och arkitektmodeller av papper och kartong; Pappersartiklar; Biljettföremål; Klister för pappersartiklar; Kassor och påsar av papper; Möteskalendrar; Kataloger; Omslag av skin till kalendrar; Tryckt reklam; Hållare till fotografier; Artiklar för dokument och bokbinderi; Skriv- och tryckprodukter; Undervisningsmaterial; Pappersknivar [kontorsmaterial]; Kalendrar; Brevkorgar; Pappersartiklar; Kontorsmaterial med undantag för möbler; Skrivartiklar; Skrivmaterial; Pappersartiklar för kontor; Material för böcker; Pennställ".

- Klass 24 "Vävda tyger; Gardiner; Överdrag för möbler; Hemtextil; Hushållstextil som inte är vävd; Linne; Gobeläng; Tygartiklar för möbler; Textilartiklar som inte är vävda; Mellanfoder av tyg som inte är vävt; Hattfoder; Foder och mellanfoder; Ficknäsdukar av tyg; Näsdukar av tyg; Textilprodukter som inte ingår i andra klasser; Tygnäsdukar; Linneartiklar; Flanellartiklar; Inredningstyger; Badhanddukar; Kökshanddukar [tyg]; Tyg som inte ingår i andra klasser; Mellanfoder; Polarfoder av polypropen; Polarfoder av polyester; Tygfoder för kläder; Scarf [vävt tyg]; Bomullstyg i form av längdvara; Syntettyger i form av längdvara; Tyg i form av längsvara; Dukar [tyg]; Material till hushållstextil; Material för konfektion av kläder; Kostymtyg; Textilvaror för konfektion av kläder; Vävt tyg för konfektion av textilartiklar för hemmet; Vävt tyg för konfektion av sportplagg; Vävt tyg för konfektion av klädartiklar; Vävt tyg för konfektion av portföljer; Vävt tyg som ser ut som djurhud; Tyg för konfektion av arbetskläder; Jeanstyg; Tyg som används för ortopediska artiklar; Vattentätt tyg för konfektion av byxor; Vattentätt tyg för konfektion av jackor; Vattentätt tyg för konfektion av hattar; Vattentätt tyg för konfektion av handskar; Fodertyg för kläder; Tyg för kläder; Överdraget tyg för tillverkning av lädervaror; Överdraget tyg för tillverkning av regnkläder; Vävt tyg som ser ut som skinn; Vattentäta textilier som andas; Längdvara för konfektion av handdukar".
- Förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna inklusive de kostnader som klaganden har haft i förfarandet vid EUIPO:s överklagandenämnd.

Grund

Åsidosättande av artikel 8.1 b och 8.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1001.

Överklagande ingett den 29 januari 2019 – Laboratorios Ern mot EUIPO – SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret (apiheal)

(Mål T-51/19)

(2019/C 103/73)

Överklagandet är avfattat på spanska

Parter

Klagande: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Spanien) (ombud: advokaten S. Correa Rodríguez)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret AŞ (Istanbul, Turkiet)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket apiheal – Registreringsansökan nr 14 411 557

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 19 november 2018 i ärende R 1725/2017-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet i den del som avser den delvisa registreringen av varumärket för följande varor: "parfymierivaror; kosmetikprodukter; doftprodukter; deodoranter (för bruk på kroppen och för bruk av djur): tvålar; örter för användning i bad (annan än medicinsk användning); tandvårdsprodukter; tandkrämer; lösningar för att rengöra dentalproteser; medicinska produkter för blekning av tänder; munvatten, ej för medicinsk bruk" i klass 3 och "produkter för att bekämpa skadedjur; svampbekämpningsmedel, ogräsmiddel" i klass 5,
- avslå ansökan nr 14 411 577 om registrering som EU-varumärke (apiheal) för följande varor: "parfymierivaror; kosmetikprodukter; doftprodukter; deodoranter (för bruk på kroppen och för bruk av djur): tvålar; örter för användning i bad (annan än medicinsk användning); tandvårdsprodukter; tandkrämer; lösningar för att rengöra dentalproteser; medicinska produkter för blekning av tänder; munvatten, ej för medicinsk bruk" i klass 3 och "produkter för att bekämpa skadedjur; svampbekämpningsmedel, ogräsmiddel" i klass 5,
- förplikta EUIPO och, i förekommande fall, intervenienten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

Åsidosättande av artikel 8.1 b och 8.5 i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 31 januari 2019 – SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret mot EUIPO – Laboratorios Ern (apiheal)

(Mål T-53/19)

(2019/C 103/74)

Överklagandet är avfattat på spanska

Parter

Klagande: SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret AŞ (Istanbul, Turkiet) (ombud: advokaten M. López Camba)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärket apiheal – Registreringsansökan nr 14 411 557

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 19 november 2018 i ärende R 1725/2017-4.

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet i den som registreringsansökan avlogs avseende varor i klass 30 och 5 (första och tredje styckena i skälen till beslutet), och
- förplikta EUIPO och Laboratorios Ern att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

Åsidosättande av artikel 8.1 b och 8.5 i förordning nr 207/2009.

Tribunalens beslut av den 31 januari 2019 – PO m.fl. mot Europeiska utrikestjänsten

(Mål T-56/17) ⁽¹⁾

(2019/C 103/75)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på femte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 112, 10.4.2017.

Tribunalens beslut av den 31 januari 2019 – PO mot Europeiska utrikestjänsten

(Mål T-479/17) ⁽¹⁾

(2019/C 103/76)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på femte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 347, 16.10.2017.

Tribunalens beslut av den 31 januari 2019 – PP m.fl. mot Europeiska utrikestjänsten

(Mål T-727/17) ⁽¹⁾

(2019/C 103/77)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på femte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 22, 22.1.2018

Tribunalens beslut av den 31 januari 2019 – VJ mot SEAE**(Mål T-180/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 103/78)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på femte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 161, 7.5.2018.

Tribunalens beslut av den 31 januari 2019 – PO mot SEAE**(Mål T-494/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 103/79)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på femte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 381, 22.10.2018.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SV